BAYAN YANI

46

Ekim 2015-09 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL.

Tarih: 2 Kasım / Yer: Salı Pazarı / ve Först Leydi..

SEÇ ABLA SEÇ SEÇ, ÜÇ TANESİ YİRMİ...

BAĞIRMA LAN.. Bİ KİŞİ VAR ZATEN. PAZARI KAPATTIK!

PIRADA

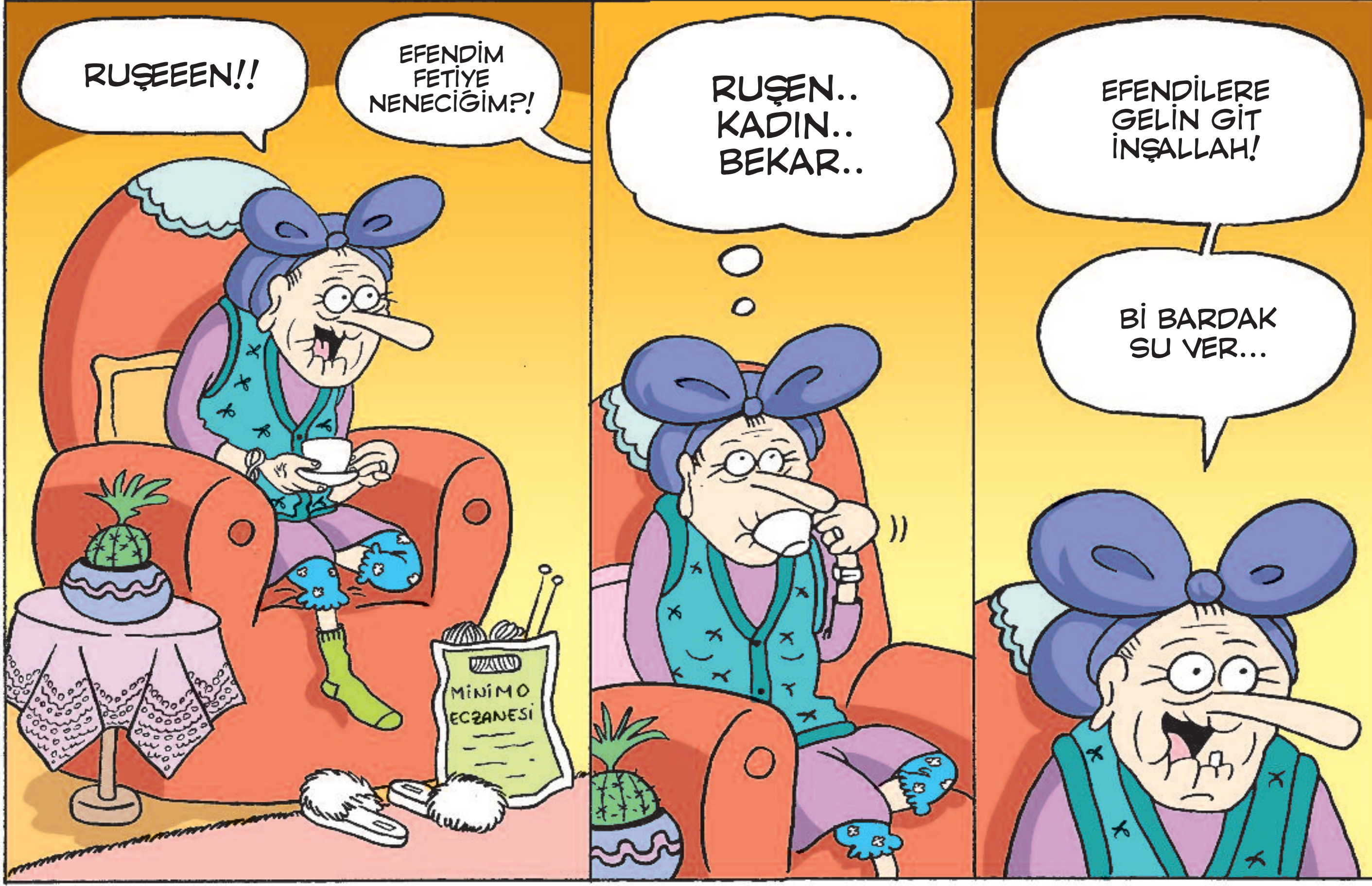

TUNCAY AKGÜN + İpek

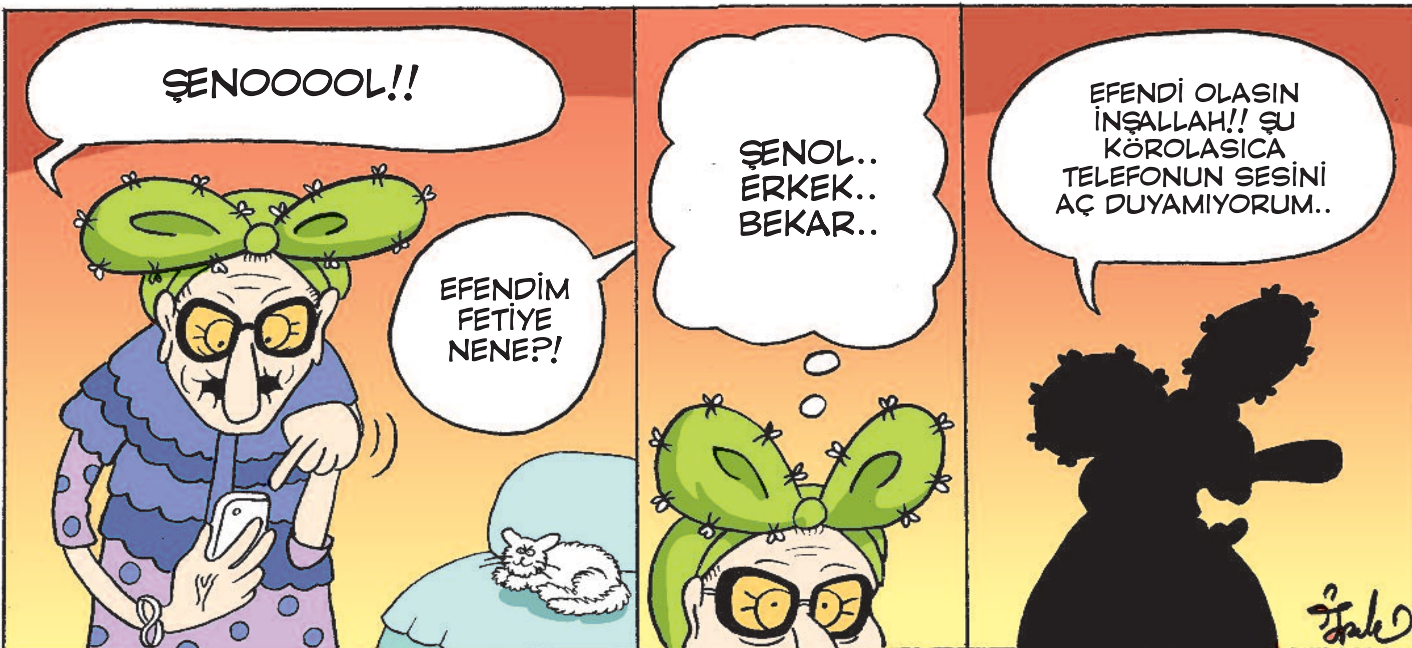
Fetiye Nene "Efendim!"

İpek Özsüslü

PROSPEKTÜS

4 Şengül Hablemitoğlu
5 Bayır Gülü Feyhan Güver
6 İpek Özsüslü
Cinnet Kutusu
Ezgi Aksoy
9 Gülay Batur
10 Ramize Erer
13 Sıdıka Atilla Atalay
14 Mülteciler Ezgi Aksoy
16 Sokak Stil
18 Ex'tentaneler
Raziye İçoğlu
19 Tarot Feyhan Güver
20 Dilex Betül Yılmaz
Gökçen Erdoğan
Katina Karanikola
23 Funda Mentaloğlu
24 Dünanın Direnişçi Kadınları
26 Kötü Kız Ramize Erer
Meltem Arıkan
27 Küçükken Feyhan Güver
28 Sibel Bozkurt
29 Elif Nurşad
30 Başak Tan
31 Fotorol
32 Feyhan Güver
Yaşam Koçu Afet

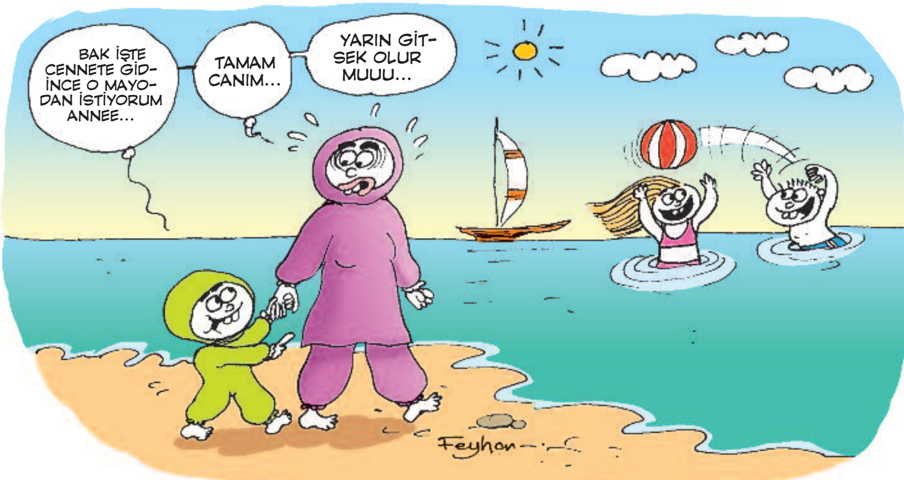
Propagandasını ölüler, savaş, yoketmek ve düşmanlık üzerindenyapan Erdoğan'ın yeni eğitim döneminden beklentisi: "Herkes ölü yıkamayı öğrenmeli"...

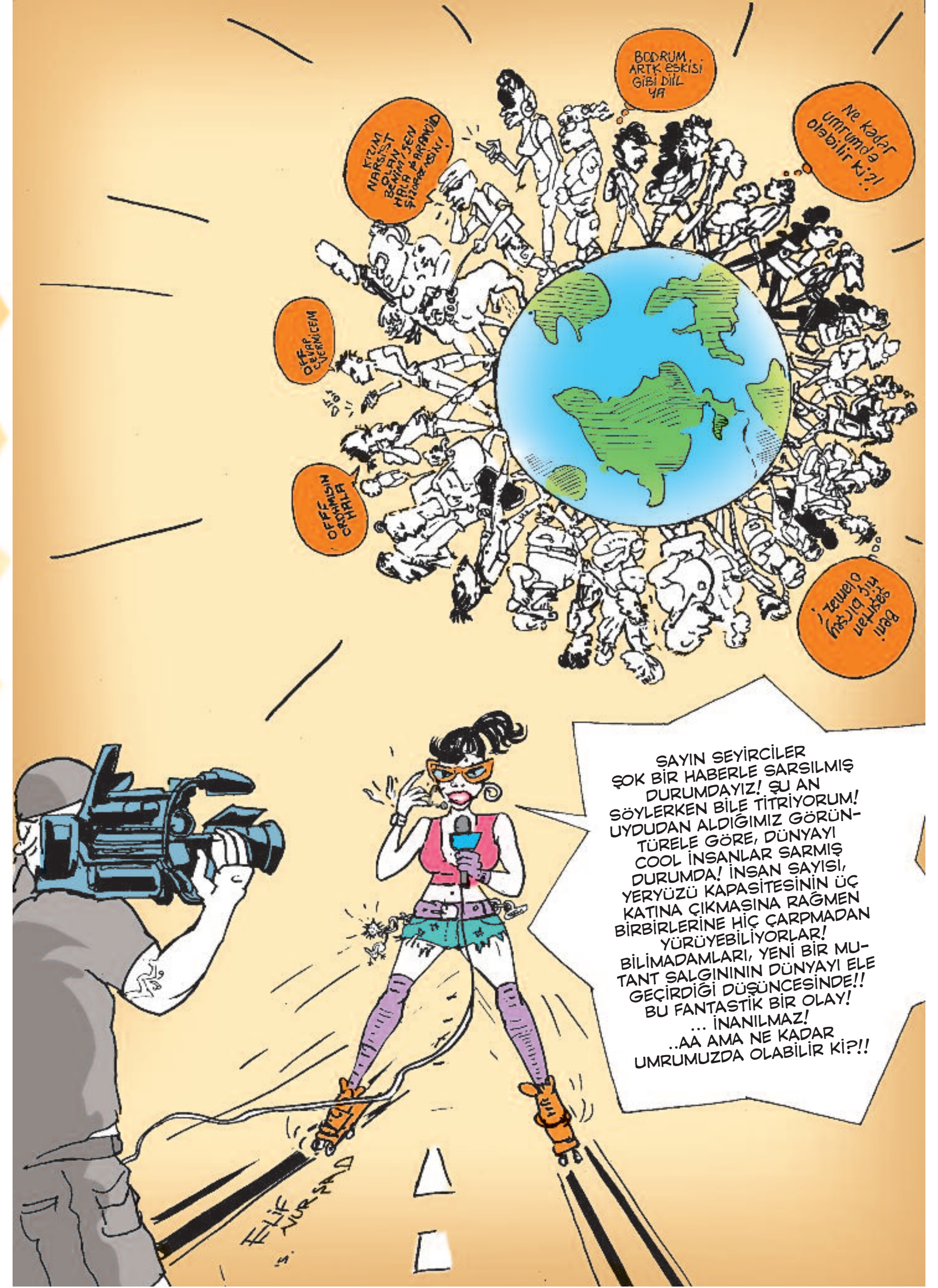

2015'te her on kadından biri boşanmak ya da ayrılmak istediği için öldürüldü.

Yeni Akit'in kız çocuklarını kapatmak için verdiği tavsiyeler arasında "Plaj veya havuzda "uygunsuz kıyafet'e özenirse, böylesi isteklerini cennete bırakması öğretilmeli" önerisi var...

Yine devlet korumasındaki kadınlar öldürüldü.

BAYAN YANI
Ekim 2015-09
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ (0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/IST **TEL:** (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset **Tel:** (0212) 858 00 93 **DAĞITIM:** DPP A.Ş.

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü-Kurucu Direktör
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

Dondursak da mı Saklasak?

Günümüzde kariyer yapmak isteyen kadınlar, yumurtalarını dondurup yıllar sonra istedikleri zaman hamile kalabileceklermiş. Epeydir ben de, kariyerimin ilk yıllarında böyle bir olanağım olsaydı yapar mıydım diye düşünüyorum. Zor bir karar sanırım. Böyle bir karar vermek zorunda kalmadığıma ise, seviniyorum. Ama bakıyorum da, geçmişle karşılaştırdığımda, bugünün yaşam koşulları kadınların kariyer olanakları açısından daha kısıtlayıcı. Rekabetçi ve acımasız çalışma koşulları, kadınları yaşamın doğallığına müdahale etmeye zorluyor. Doğrusu bu koşullarda onları yadırgamak yerine, anlamak daha doğru bir yaklaşım gibi görünüyor. Ayrıca kadınlar kendi yumurtalarını dondurabildikleri gibi, yumurta bankaları ile anne de olabiliyorlar. Kaldı ki, sperm bankası varsa, yumurta bankası neden olmasın?

Ancak yumurta bankaları belli ülkelerde var. Yumurta dondurma işlemi, sperm dondurmaya göre daha zor ve hassas. Bu yüzden yumurta bankaları sayısı, sperm bankalarına göre çok daha az. Buna rağmen yurtdışında yasal olarak bunu uygulayan bazı merkezler bulunuyor. Kanada, İsrail, Almanya, ABD, İspanya, İngiltere, Polonya ve Belçika'da yasal olarak yumurta bankaları bulunmakta, bu bankaların tıbbi etik kurallarına bağlı olarak hizmet verebilmesi için de sıkı denetimler uygulanıyor. Yumurta bankalarında tabii ki, daha sonra kullanılmak üzere dondurulmuş yumurtalar bulunuyor. Böylece, donör yumurtasıyla hamile kalmak isteyen kadınlar da tıpkı sperm bankalarında olduğu gibi katalogdan kaş, göz rengi, boy özelliklerine göre seçim yapabiliyorlar.

Yumurta dondurmak son yıllarda kadınlar arasında oldukça popülerleşen tercihlerden bir tanesidir. Türkiye'de 2005 yılından beri yalnızca, yumurtalık fonksiyonu zarar görmüş hastalar ve kanser hastalarının doğurganlığını korumak için kadınların yumurtalarını dondurma işlemine yasal olarak izin veriliyor. Kadınların yumurta rezervindeki azalmalar ilerleyen yaşlarda olabileceği gibi bazen genç kadınlarda da görülmektedir. 25 yaşındaki bir kadının yumurtalık rezervinde bazen 45 yaşındaki bir kadının rezervindeki kadar az yumurta bulunabilir. Erken menopoz ya da yumurtalık rezervinde azalma olarak adlandırılan bu sorun karşısında yumurta dondurma işlemi uygulanmaktadır. Bazen, kadınların yaşadıkları sağlık sorunları nedeni ile yumurtalık rezervleri tükenmekte ve hamile kalmaları mümkün olamamaktadır. Hastalık dışındaki nedenlerden dolayı yumurtalarını dondurmak isteyen kadınlar ya da başka bir kadının dondurulmuş yumurtasıyla bebek sahibi olmak isteyenler ABD'ni ya da KKTC'ni tercih ediyorlar; çünkü Türkiye'de böylesi yasal değil. Örneğin; 25 yaşında kariyer yapmak isteyen genç bir kadın 10 yıl sonra çözdürmek üzere yumurtasını dondurup çocuk sahibi olabiliyor.

Donör olarak kabul edilen kadınlar ise, belli uluslararası kurallara bağlı olarak seçiliyor. Tüm işlemler, Amerika'daki Amerikan Üreme Tıbbi Cemiyeti (ASRM) ve Avrupa'daki Avrupa İnsan Üreme ve Embriyoloji Derneği'nin (ESHRE) yayınladığı kriterlere uygun olarak yapılıyor. Hem ABD'de hem de KKTC'de yumurtasını dondurmak isteyenlerin öncelikle bazı kontrollerden geçmesi gerekiyor. Yaş, sosyo-ekonomik durum, hamileliğin ne kadar süre ile erteleneceği önemli ve donörün hem psikolojik hem de fiziksel bir hastalığının olmaması gerekiyor. Bunların hepsine bakıldıktan sonra istek mantıklıysa bir araştırma protokolü içerisinde yumurta dondurma işlemleri yapılıyor. Karşılığında donörlere ciddi paralar ödenebiliyor. İşin bu yanına ilişkin yorum yapmak ya da eleştiri getirmek yerine, sanırım çocuk sahibi olmaya ilişkin doğal akışı bir süre ertelemenin gerekçelerini anlamaya çalışmak önemli.

Yumurtayı Dondurmak

Yumurta dondurma (egg freezing/yumdon) kadınların yumurtalarının daha sonra kullanılmak üzere saklanması işlemidir ve yeni bir teknolojidir, ancak uygulanma oranı son yıllarda artmıştır. Yumurta hücresi insan vücudundaki en büyük hücredir. Bir sperm hücresi yaklaşık 5 mikron kalınlığında, 7-10 mikron uzunluğundadır. Yumurta hücresinin büyüklüğü ise, 100 mikrondur ve içinde spermlere oranla çok fazla sıvı bulunmaktadır. Dolayısıyla bu sıvının kristalize olmadan ve hücreye zarar vermeden dondurulması gerekmektedir. Sperm dondurmak kolay olduğundan, donmuş olarak saklanması amacı ile sperm bankalarının kurulması daha hızlı olmuştur. Klasik dondurma yöntemlerinde buz oluşumunu engellemek için hücrenin içindeki su dışarı alınırken ve yerine koruyucu bir sıvı yerleştirilirken, "vitrifikasyon" yönteminde koruyucu sıvılar yerine hücre içi suyunu çok hızlı bir şekilde hücre dışına alan sıvılar kullanılmaktadır. Özetle bu yöntem sayesinde embriyo, kristalleşmeye fırsat vermeyecek kadar hızlı bir şekilde dondurulmaktadır. Ancak, bir kadının dondurulmuş yumurtalar kullanılarak hamile kalmasının, en iyi iyi olasılıkla, %13,2 olduğu, canlı doğum oranlarının kadının yaşının artmasıyla birlikte azaldığı, kadınların sağlıklı bebek doğurabildiği en ileri yaşın 44 olduğu saptanmıştır.

Yum-Don Dünyada Popüler -özellikle gelişmiş ülkelerde-

Konu, geçtiğimiz aylarda gözüme ilişen eski bir haber yüzünden ilgimi çekiverdi. Haber bilişim dünyasının dev şirketlerinden ikisinin, Facebook ve Apple, kadın çalışanlarının yumurtalarını dondurmak istemeleri durumunda, masraflar için 20 bin dolar ödeyecekleri ile ilgiliydi. Ne tuhaf? Az bir rakam değil bu, ABD için bu işlemin ortalama maliyeti, 10 yıllık saklama ücreti de dikkate alındığında; yaklaşık 15 bin dolar. Bu durumda, Facebook ve Apple'ın ayırdığı bütçe ile işlemin tüm masraflarını karşıladığı anlaşılıyor. Facebook 2014 yılı içinde bu kararını uygulamaya koydu, Apple ise, 2015 yılında başlayacağını açıkladı. İyi de neden? Neden bilişimin iki devi yüklü bir meblağ ödemeyi göze almaktadır? Amerikan İstihdam İstatistikleri Kurumu'nun (Bureau of Labor Statistics) verilerine göre; bilişim en hızlı büyüyen sektör, ağırlıklı oranda da gençler istihdam ediliyor. Ve istatistikler, bilişim sektöründeki eleman ihtiyacı ile mevcut nitelikli eleman sayısı arasında ciddi bir açık olduğunu, aradaki farkın zamanla daha da artacağını gösteriyor. Bu şirketlerin, yetişmiş elemanlarını kaybetmemek ve yetenekli bilişim uzmanlarını sektöre özendirmek için yeni strateji geliştirmelerini anlasak da, kuşku ile yaklaşmamız gerektiğini düşünüyorum. Yumurta dondurmaya ayrılan bütçenin, her iki tarafın da yararına olduğu gibi bir ilk izlenime karşın, konuya doğa ve insan ilişkileri açısından baktığımızda, farklı değerlendirmelere ihtiyaç vardır.

Facebook ve Apple, kadın çalışanlarının yumurtalarını dondurmak istemeleri durumunda, masraflar için 20 bin dolar ödeyeceklerine dair açıklamada da bulundular. Kadınlara ''Kariyerinizi dondurmak yerine yumurtanı dondur" denmektedir. Şirketler yum-don uygulamasını destekleme kararlarını, kadınlar ve erkekler arasındaki cinsiyet eşitsizliğinin ortadan kaldırılmasında yeni ve büyük bir adım olarak sunuyorlar, yerseniz tabii ki... Desteğin amacı, kadınların kariyerlerinde ilerlerken, "biyolojik saat"lerinin neden olduğu bebek doğurmak için zaman kaybı dezavantajını ortadan kaldırmak. Amerikan medyasında çıkan haberlerin pek çoğu da bu yaklaşımı benzer bir yaklaşımla duyurdu: "Yumurtanı dondur, istediğin her şeye sahip ol" (freeze your egg, have it all), "Kariyerini dondurma yumurtanı dondur" (freeze your eggs, free your career) gibi başlıklarla şirketlerin yumurta dondurma bütçesinin reklamlarını yaptılar.

Biyolojik Saat İşlerken Kariyer Yapmak

Çocuk sahibi olmak söz konusu olduğunda "biyolojik saat", kadınların belli bir yaştan sonra üreme yeteneğini kaybetmesini açıklamak için kullanılır. Kadın bedeninin "yaşlanma" süreci, işleyen, sürekli geçen zamanı ölçen bir saate benzetildiğinden, kadınlar için endişe kaynağıdır. "Biyolojik saat" kavramıyla tanımlanan bu durum, ayrıca cinsiyet eşitsizliğinin nedenlerinden biri olarak değerlendirilip, buna ilişkin çözümler aranmaktadır. İyi niyetle sunulan yum-don önerisinin, çözüm arayışı olduğunu varsaysak bile, aslında bu arayış pek çok yerde karşımıza çıkan "kadınlar ve erkekler eşit değildir, biyolojileri farklıdır" söylemini yeniden dillendirmekte, hatta desteklemektedir. Cinsiyetler arasındaki eşitsizliğin nedenini biyolojik farklılık olarak sunmak, bu konuyu (ideolojik) ön kabullerle açıklamak anlamına da gelmektedir. Kadınların ya da kendini başka cinsiyetlerle ifade eden insanların, erkeklerle "aynı" olmak değil, biyolojik, fiziksel, kimyasal farklılıklara rağmen ve bu farklılıklarla birlikte eşit haklara sahip olma talepleri vardır. Cinsiyetlerin getirdiği belirli farklı biyolojik özellikler, birer dezavantaj kaynağına dönüşüyorsa bunun nedeni, günlük yaşamı düzenleyen genel geçer yargılar ve politikalardır. Oysa, Foucault'un tanımıyla bir kendilik-teknolojisidir (self technology), yum-don. Ve kadınların, sömürüye dayalı politikalarından ödün vermek istemeyen kapitalizmin (dev yazılım şirketleri) öznesi olmaya devam etmeleri için kullanmaları teşvik edilen yöntemlerden biri olmaktan öte bir girişim değildir gerçekte.

Kadınların iş yaşamı/kariyerleri ve çocuk arasında seçim yapmak zorunda kalmalarının bu politikalara dayanan birçok nedeni vardır;

1. Çocuk bakımı neredeyse tümüyle kadının sorumluluğundadır. Bu sorumluluğu taşımaya çalışan kadının, çoğu işyerinde artık bir rutine dönüşmüş uzun ve "esnek" çalışma saatlerine uyması mümkün değildir. Çocuk bakımının sorumluluğunun her iki ebeveyn tarafından da alınabilmesi için farklı düzenlemelere ihtiyaç vardır. Örneğin, babalık izinlerinin arttırılması ve çalışma saatlerinin hem kadın hem erkek için düzenlenmesi, işyerlerinde kreşlerin, yuvaların açılması, profesyonel bakım hizmeti için bütçe ayrılması gibi düzenlemelerle çocuk bakımında kadının yükü azaltılmalıdır.
2. Çalışırken çocuk sahibi olmanın zor yanlarından biri de çocuk doğduktan sonra işe geri dönme sürecidir. Özellikle bilişim sektörü, dinamik ve çok hızlı değişen bir sektördür. Temel yaklaşımlar görece yavaş yenilenmekle birlikte, aynı amaç için kullanılabilecek araçların çeşitliliği, yazılımlardaki artış, sürekli daha verimli teknolojilerin ortaya çıkması, sektör çalışanlarının gelişmeleri takip etmesini gerektirir. İş ilanlarında talep edilen uzmanlıklar 1-2 yıl içinde sıklıkla değişmektedir. Bu noktada, bilişim sektörü en talepkar alanlardan biridir. Başlangıçta, kendini geliştirme olarak görülüp olumlu bir şekilde nitelendirilebilecek bu gereksinim, çoğunlukla fazla mesai gerektiren iş yükü göz önüne alındığında zorlayıcı ve yıldırıcı olabilmektedir.

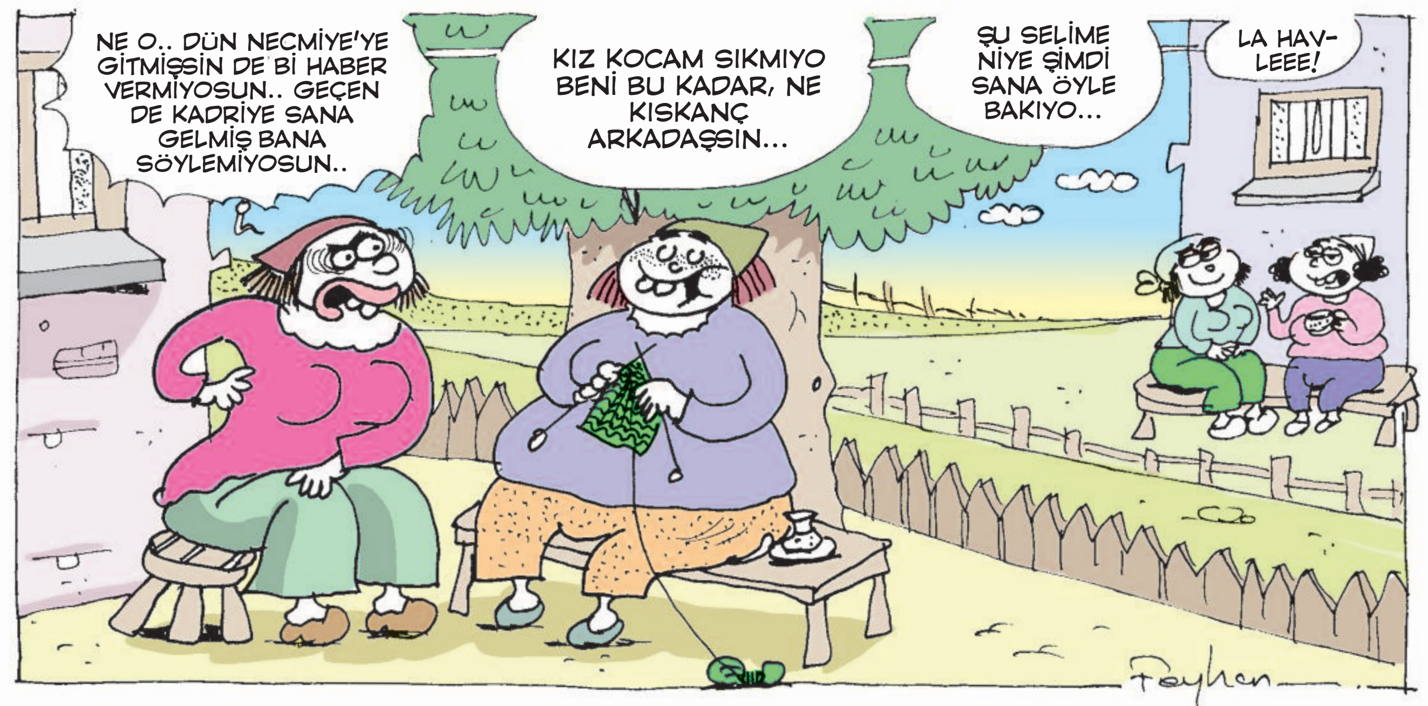
Bilişim sektöründe sürekli gelişen, değişen gereksinimlere iş yaşamının içindeyken bile uyum sağlamak zorlayıcı iken, uzun süreli kopuşların işe geri dönme konusunda tedirgin edici olacağı açıktır. Bir kadın için çocuk dünyaya getirmek, hamilelik ve çocuğun ilk zamanlardaki bakımı ile birlikte ortalama 1-2 yıl iş yaşamından tamamen ya da kısmen uzaklaşmak anlamına geliyor. Bu kopuş sonrasında yeniliklere uyum sağlamak fazladan bir çalışma gerektiriyor. İş planlamaları genelde bu adaptasyon süreci hesaba katılarak yapılmadığından, çocuk bakımı çoğunlukla eşit paylaşılmadığından, iş yaşamına dönmeye çalışan kadınların yükü hem evde hem işyerinde artmış oluyor. Bir iş mülakatında “Yakın zamanda çocuk yapma planınız var mı?” gibi bir soru yöneltilmesi artık sıradan bir durum. Bu nedenle çocuk doğurmak ya da doğurmayı yumurta dondurarak ertelemek arasındaki “seçimin”, çocuk doğurmak ve çalışılan iş arasında bir seçime dönüşmesi neredeyse zorunlu oluyor. Bu durum zaten kendiliğinden yumurtasını donduran kadını, çocuk doğurmayı tercih eden kadından daha cazip bir çalışana dönüştürmekte. Kadınları özgürleştireceği söylenen bu uygulama, gerçekte kadınlar arasında bir ayrımcılık aracı olabilir. Çocuk doğurmak, ne evde ne de işyerinde kadınlara adil yaşama ve çalışma olanağı tanınmadığı için bir dezavantaj da olabilmektedir. Ayrıca yumurta dondurmak ve sonrasında dondurulmuş yumurtalarla çocuk sahibi olmak cerrahi bir operasyonu da içerdiği ve üreme kapasitesini arttırmak için yoğun ilaç kullanımı gerektirdiğinden riskleri olan süreçlerdir. Toplumun yeterince bilgilendirildiği ve çocuk sahibi olmak için gerekli yasal düzenlemelerin yapıldığı koşullarda ancak, akılcı bir seçeneğe dönüşebilir. Yumurta dondurmayı sadece “kadının kendi bedeni üzerinde söz hakkı olarak” görmek, çok önemli bir noktayı atlamamıza neden olacaktır. Yöntemin kendisinin ve dondurma işlemi sırasında kullanılan toksik maddelerin, doğacak bebek üzerinde etkileri olabileceği dikkate alınmalıdır. Bu uygulama hem kadınlar hem de doğacak bebeğin hakları açısından da değerlendirilmelidir.

Sonuç olarak; cinsiyet eşitsizliğini gidereceği iddiasıyla uygulamaya konulan bir kendilik-teknolojisinin (yumurta dondurma) eşitsizliği gidermekten çok, yeniden üretmesi riski vardır. Üstelik doğal yaşam ve insan yaşamı için etik, politik, psikolojik, fizyolojik sonuçları olan bu uygulamanın, çok taraflı tartışılmasına da ihtiyaç vardır. Günlük yaşamı, iş-aile-yaşam dengesini düzenlemeye ilişkin çocuk bakımını kolaylaştırarak, kadınların yükünü azaltan kurumsal uygulamalar yerine, kadınları kariyerden vazgeçmeye zorlamak başka bir eşitsizliktir. Ve bu durum, kadınları doğal olandan koparарak bu yöntemi benimsemeye teşvik etmektedir. Oysa sağlıklı olarak anne olmak ve bebek doğurmak için en uygun yaş aralığı 20-35 yaştır, 35 yaştan sonra düşük, sezaryen doğum ve doğum sırasındaki komplikasyonlar artabilmektedir. Bu nedenle, teknolojiyi tümüyle kabul ya da reddetmek yerine, kadınlara kurnazca dayatılan beden politikalarının, doğayla çatışmadan tartışılmasına ne vakit olanak sağlanır bilemem. Ancak bu teknoloji çoktan kadınlar arasında yaygınlaşmaya başladı bile...

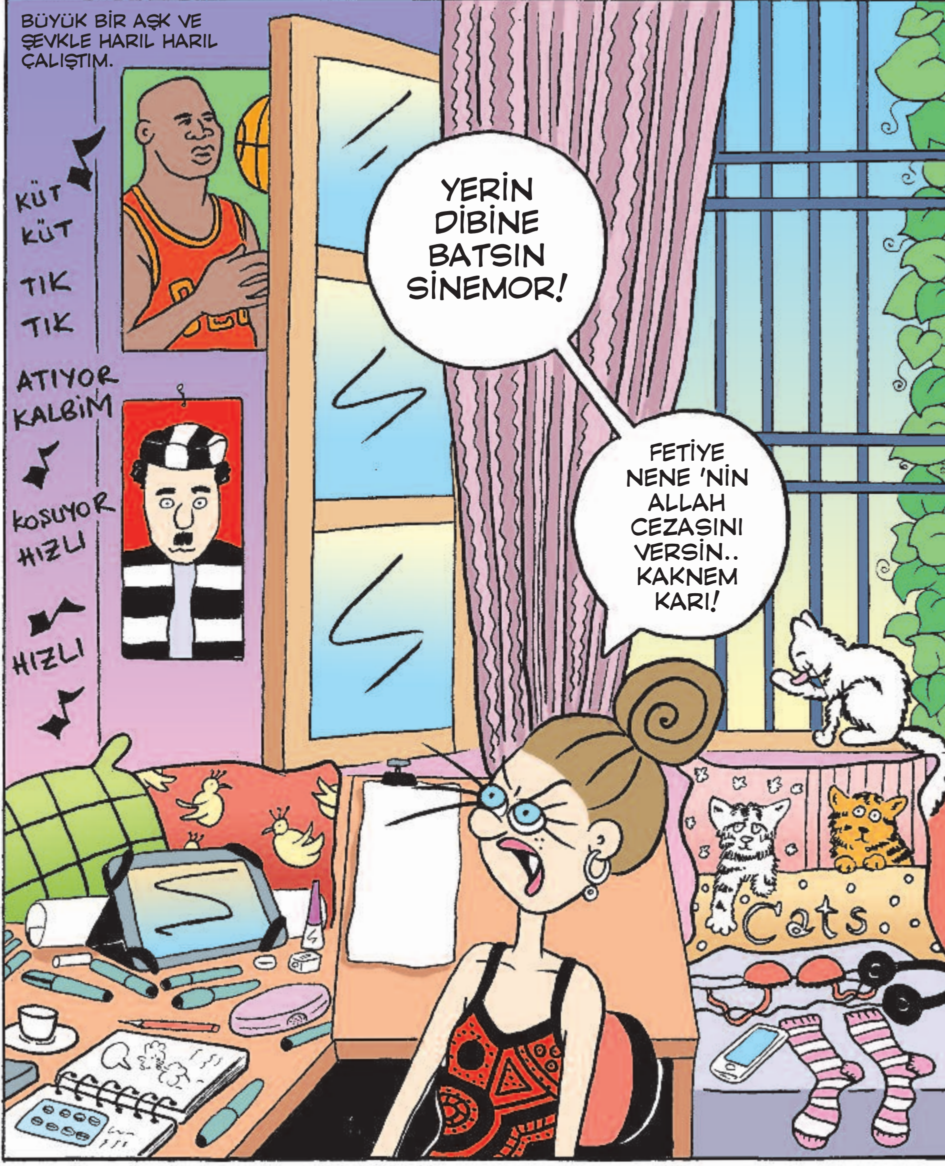

aksoyezgi@gmail.com

Geçen yaz ne yaptığımı biliyor musun?

İpek Özsüslü

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

• "**Çektim sıktım üç tane**" tahliye edildi. Katilin itirafı bile yeterli olmadı hapiste kalmasına. Şimdi Ethem'in yere düştüğü o ortalık Ankara noktasında bir karadelik oluşup da hepimizi içine almıyorsa, bu cehennemde çilemiz dolmadığındandır.

• **Ethem Sarısülük**'ün küçük kardeşini polis tutmuş ve "artık bu davayı takip etmeyin, abinizin öldüğü yetmedi mi" demiş. Abinizin öldüğü derken? Sokak ortasında, yüzlerce insanın gözü önünde ve kamera tanıklığında vurulması mı? Çekip üç tane sıkılan Ethem'in davası mı?

• Cizre'den sonra **Nusaybin**'de de halk öldürülüyor. Çocuklar, yaşlılar ateş altında. Beyaz bayraklarla hastanelere yürüyen diyaliz hastaları görüntüleniyor. Vurulanların kanı Doğu'nun kötü kalite asfaltının üstünde kurumuş, karamsı bordo bir renk almış. Leke gibi değil de, yara gibi duruyor öylece. Belki bir çocuk şöyle diyordur şuanda, mermi seslerinin gölgesinde: **Öldüğümüze kimse inanmıyor anne. Belki de ölmemişizdir.**

• Koca bir memleket ölümle terbiye olurken cumhurbaşkanımız "**bir Müslüman ölüsünü yıkayabilmeli**" diye beyanat veriyor. Ölüler değil belki ama biz ölümle yıkanmışız, ölüm bizi baştan ayağa yıkamış zaten. Bütün kutsalların kaybolduğu bu barbarlık seviyesinde, tek kutsalımız ölüm kalmış. Vay bize, vaylar bize...

• Nasıl gömüldüğümüz; nasıl ve neden öldüğümüzden, daha doğrusu öldürüldüğümüzden daha önemliyse yaşam artık yok olmuş demektir. Ölü yıkamayı bilmenin gölgesine geçecek bir hayat, nasıl yaşanır ki zaten?

• Bi yanda hayatı dahi incitmemek için nazikçe yaşayanlar; diğer yanda ellerinde maşrapa ve pamukla ceset bekleyenler... Mücadelemiz ilkellikle değil, barbarlıkladır canım kardeşim.

• Öldürülmüşün düşmanlığı m'olur? Sokak ortasında infaz

Ezgi Aksoy

edilen **Hacı Lokman Birlik**'in Akrebe bağlanıp sokak sokak gezdirilen cesedi, ölümün bile öldürülebildiğini gösterir gibi.

• Ülkenin yarısı, diğer yarısının acılarına düşman. Acıya düşman m'olunur?

• Büyük ve köklenmiş acılarla yolculuk ede ede gelenler var. Onların akıbetini hiç acı çekmemişler çizmeye çalışıyor. Küçümseyerek, kibirle, kıra döke... Acıyı bile kırarak. Diyeceksin ki acı kırılır mı? Acının bile kırıldığı olur. İş ki acı terbiye edilsin. İş ki acıyla yüyürken, acısızların aklına uyulmasın. Acımışlar bunu zaten bilirler de, bilmeyen acısızlardır.

• "Kürtler anadillerinde ağıt yakabiliyor artık" diyor **Davutoğlu.** Ana dilde ağıt yakabilmek bir haksa eğer; öle öle, bizzat ağıt olarak elde edilir. Bu büyük "lütfu" sanıyor musun ki sen bahşettin?

• Memlekette politika, "bunların bi kısmını öldürüyoruz, kalanların yarısını da delirtsek kardır" düstüruyla icra ediliyor.

• Memleketimizin yeni mottosu: "**Ya biat, ya ölüm!**"

• 550 "**yerli ve milli**" milletvekili mealen: Türk, erkek, Sünni Müslüman, tercihen aşşırı muhafazakar, militarist, mümkünse kadın düşmanı ya da en azından maço, laf cambazlığında usta, kibirli, lümpen, ukala ve cehaletini bir zırh gibi kuşanmış insan modelleri. Hem de 550 adet.

• Bu dünyada Türkiye'de ya da Ortadoğu'da yaşadıktan sonra, cehenneme gitmeye ne gerek var ki acaba.

• Bir yerde insanların neye inandığını realite ve deliller değil de, neye inanmak istedikleri belirliyorsa, oradan kaç.

• Börek Bakanı, asker ailelerine "**nimetler külfetleriyle gelir, sizler seçilmişlersiniz**" demiş. Çocuklarınızı öldürdük şükredin, ya öldürmeyip sürünsürdeydik bu ülkede yaşatarak diyor. Haklılık payı da yok değil. Ama bizim asıl ihtiyacımız bir "**Şükür Bakanlığı**". Öldürüldüğümüze bile şükretmeyi öğrendiğimiz gün, ölü yıkamayı

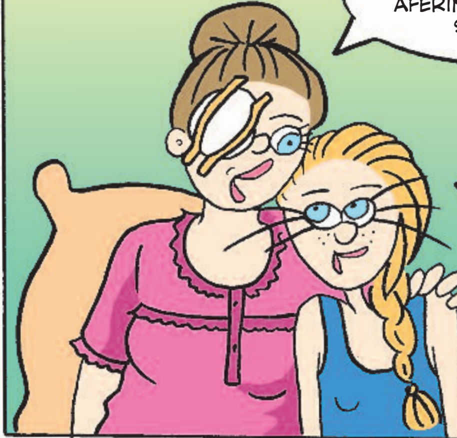
Devamı arka sayfada ⟶

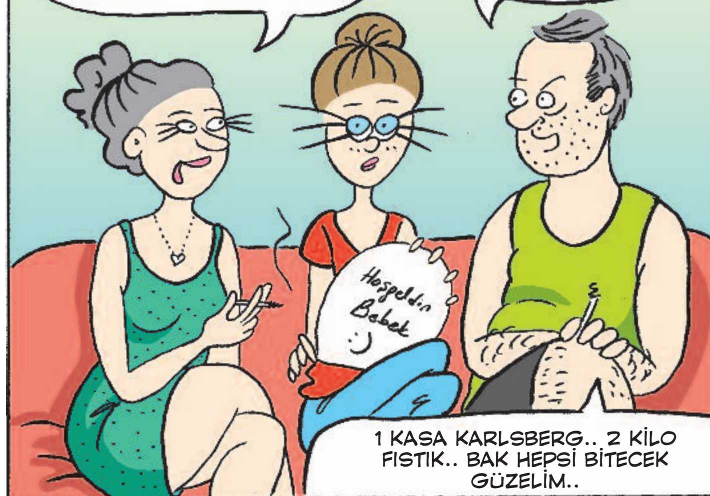

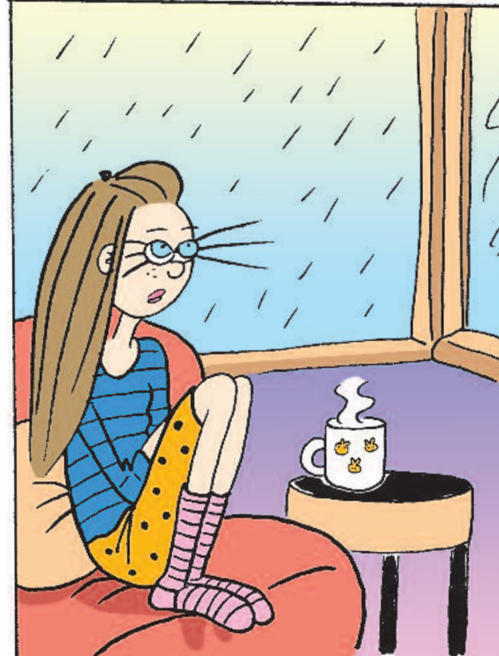

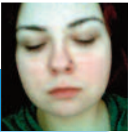

bilenlerin toplumun en saygın insanları olarak kabul gördüğü kara bir gün olacak. Doktorlar, bilim adamları, yazarlar değil; ölü yıkayıcılar bizim yol göstericimiz olacak. Daha karanlık bir varoluş düşünemiyorum.

• Üzerine ölüm çökmüş bir ülkeden daha korkuncu varsa, o da ölümün bir "değer" olarak yüceltilmesidir. **İspanya İç Savaşı**'nda **Franco**'nun faşist cephesinin sloganı "**Viva la muerte!**" idi, yani yaşasın ölüm. Oysa yaşaması gereken ölüm değil, bizzat yaşamdır.

• Şair de der ki; "**ölüyoruz, demek ki yaşanılacak...**"

• Yüreklice "**savaşa hayır!**" demenin gerçekten cesaret istediği bir tuhaf zaman. Yaşamak istediğini söylemenin vatan hainliği olarak kabul gördüğü, öldürmeyi vicdanen reddetmenin suç sayıldığı bir hasta gerçeklik. Ölmeye mecbur bırakılanların ellerine yakılan kına. Kopan kollar ve bacaklar arasında bir gelecek inşa etmeye çalışanlar. Ölüme direnenlerin destanı... İnsan hayatından daha değerli bir şey olamaz diyorduk, ama varmış: Bir hanedanın hayatı.

• "**Her evde en az üç çocuk, her ailede en az bir ölü**" politikamız da olanca randımanıyla işliyor hamdolsun.

• Markar Esayan, "Tehcir sırasında dedelerimizi kurtaran haysiyetli damarın bugünkü temsilcisi AK Parti" demiş. Demek ki AKP iktidarının son yıllarda yaptığı katliamlar, kıyamlar ve eziyetler; bu iyi kalpli sevgi pıtırcıklarının bizlere yaptığı minimininnacık birer latife.

• Okullar açılırken her sene geleneksel olarak televizyona çıkarılan servis söförleri bişeysi başkanı, Tayyip ceketi giymişti. Acaba özel olarak mı diktirdi, yoksa **Bihter geceliği** gibi satılıyor mu artık.

• Geçici hükümetteki kültür bakanı "**hangi AKM, haa taksim'deki mi? Iyyy...**" dedi ya la. Sanki adam sanattan tiksinen biriymiş de, kolundan tutup zorla kültür bakanı yapmışlar. Ama kültürden ve kurumlarından bu kadar nefret ettiğine göre, yeni kurulacak olası bi AKP hükümetinde tescilli Kültür Bakanı olmayı garantiledi. **Yıkım ya Resulallah!**

• Polisten kaçan mülteciye çelme takan kameraman gibi insanlarla hiç tanışmazsınız umarım. Ama muhtemelen çoğunuz çoktan tanıştınız.

• Ameriga 10 bin Suriyeli mülteci alacakmış önümüzdeki yıl. Biraz fazla olmuş ya, yarısını falan almayın. Neticede miniminnacık bi ülkesiniz, ekonomik durumunuz da pek iyi değil.

• Bu yıl twitter'a yapılan sansür taleplerinin yüzde 72'si Türkiye'den gelmiş. Bize en yakın ülke Rusya ve sansür talebi yüzde 4.

• **Facebook'un Flash Tv'si: Gelinlerin Tatlı Telaşı.**

• Gelinlerin Tatlı Telaşı sayfasında paylaşılan nişan fotoğraflarında dikkatmi çeken bir şey var. Adamlar kadınların arkasından yanaşmış, ellerini kadının karnına koymuş ve karnına bakıyor. Nişan fotoğraflarının neredeyse tamamında böyle bir poz var. Düğün fotoğraflarında yok bu, sadece nişan fotoğraflarında var. Yani o bölgeye odaklanılıyor ne hikmetse. Sanki evlenince çocuğu işte buraya koyacağız der gibi. Gerçekten çok enteresan kafalar: "**Tanıştırayım: Ben, nişanlım ve rahmi.**"

• Abzürtle sürreal aynı şey değil. Aslında abzürt demek isterken sürreal kavramını kullanmayınız. Örneğin Ankara, Türkiye'nin en sürreal kenti değil, en abzürt kentidir.

• "**Özgür basın**" değildir o, özgür basın olsa duramazsın. Olsa olsa boyalı basındır.

• Özgür basın şimdi memleketin çeşitli noktalarında mezarlıklarda yatıyor canım kardeşim. **Metin Göktepe** olarak, **Hrant Dink** olarak, **Nazım Babaoğlu** olarak, **Uğur Mumcu** olarak, **Abdi İpekçi** olarak... Ya da kafasına silah dayanarak gözaltına alınıyor. **Serhat Yüce** olarak, **Murat Demir** olarak...

• Ama elbette **Ahmet Hakan**'ı da dövmesinler, **Hürriyet**'e de saldırmasınlar. Sevmiyorsan, okuduğunu beğenmiyorsan, alıp okumazsın olur biter. Gazeteci dövmek, gazete basmak da nedir?

• Biri Kasımpaşalı, öbürü Kelkitli delikanlı, biri köşesinden "erkeksen gel" naraları atıyor, bir diğeri dövecektik bunları diyor... Ülkemizin "basın" gündeminde testesteron sel olmuş akıyor. Testesteron fazlasından durmadan birbirine hötzöt yapan su aygırları gibi, tepişip duruyorlar. Lakin, bunu da yapmayın reca ederim.

• Bir laf söylüyorlar, kimin incineceğine bakmadan. Ayrımcılığı bir propaganda aracı olarak kullanarak. **Burhan Kuzu**, öldürülen PKK'lilerin sünnetli olup olmadıklarının kontrol edilmesini talep ediyordu twitter'da. Tam da o sıralarda polis **Cizre**'de "**hepiniz Ermenisiniz**" diye bağırıyordu. Ama neyse ki yaradılanı seviyorlar, yaradandan ötürü.

• Babalar, eşler, sevgililer, abiler; Ocakta 26, Şubatta 21, Martta 27, Nisanda 20, Mayısta 26, Haziranda 21, Temmuzda 19, Ağustosta 22 kadın öldürdü. İstanbul'da bir otobüs şöförü aracında bir öğrenciye tecavüz etti. Gece kulübünde gözaltına alınan kadın, götürüldüğü karakolda komiser tarafından tecavüze uğradı ve direnmediği için komiser ceza almadı. Boşanmak isteyen kadınlar, boşanmak istemeyen kocaları tarafından tüfeklerle vurularak öldürüldü. Onlarca katil, düzgün giyindiği için iyi hal indirimi aldı. Facebook gruplarında gencecik kadınlar, istismarcı lümpen sevgililerinden sırf o adamlarla beraber oldukları için ayrılamadıklarını yazarken, diğer kadınlar "onu baştan düşünecektin, şimdi çekeceksin" minvalinde yorum bildiriyorlar... Eğer bu erkek dünya savaşlar, yokluklar ve kısır sistemleri ile kendi kendisini tamamen yok etmezse, önümüzdeki yüzyıl kadınların yüzyılı olacak. Ve çölün ortasında yeniden yaşam yeşerecek. İnanın buna.

• İstanbul sokakları ensestten, dayaktan, baskıdan kaçan 10-11 yaşındaki çocuk seks işçilerini barındırıyormuş. Ensestten kaçıp yabancı amcaların ağına düşmek... Yansın bu dünya, **Simurg**'a can verecek hale gelene kadar yansın.

• Yeni öğretim yılı başlarken cumhurbaşkanı 8 yıllık eğitimden iğrenç bir şeymiş gibi bahseden bir konuşma yapmıştı. Sonra ortaya çıktı ki yeni **4+4+4** sistemi yüzünden 35 bine yakın kız çocuğu eğitimine devam etmemiş. Esasen eğitim iğrenç bişey, gelinlerimizin dili pabuç kadar oluyor.

• 2009'da Türkiye artık çok demokratikleşti, ileri demokrasi falan diyorlar diyerek 12 Eylül dizisi yapılmış, fakat sadece birkaç bölüm yayınlanabilmişti. Yaşananların çok küçük bir parçası sunulduğu halde, "**dövlöt öylö şöy yopmoz**" denmiş ve **Bu Kalp Seni Unutur mu** adlı dizi esefle kınanmıştı. Demek ki memleketin kalbi, yaşananları çoktan onamış ve unutmuştu. 2009'dan bu güne altı yıl geçti. Artık o kadar demokratikleştik ki, içinde devlet geçerekten yapabildiğimiz tek dizi **Kurtlar Vadisi Pusu**.

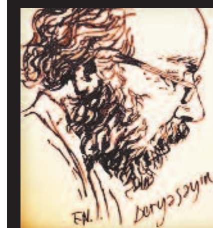
• Ne zaman yağmur yağsa belediyeden açıklama yapılıyor: **sele karşı tedbirli olun.** Nası tedbirli olalım yani ya? Zaten sel basan yeri basıyor, basmayan yeri basmıyor; sen hiçbir altyapı yapmamışsın ki... Geçen selden beri sel basmış yerleri tetkik bile etmemişsin belediye olarak. Ben vatandaş olarak napayım? Yağmurlu havalarda yanımda dalgıç kıyafeti mi taşıyayım? Halat mı taşıyayım; acil durumlarda kendimi ağaca mı bağlayayım?

• Belçikalılar bir sabah uyandılar ve onlarca siyah arabanın bir mağaza önünde dizildiğini gördüler. O kadar şaşırmışlardı ki, ellerine kameralarını alıp çekim bile yaptılar. Ne **Ceymis Bond** filmi çekiliyordu, ne de etrafta ünlü oyuncu vardı. Ortalıktaki tek ünlü **Emine Erdoğan'**dı. Sonra Belçikalılar "amaaan" diyerekten dağıldılar. Bu da böyle bir anılarıydı.

• "**Dünya tabii ki de yuvarlak değil manyak mısın**"ı yaşayan coğrafyada Marsta su bulunduğunu öğrenmişiz neyimize... Sonra da hoca demiş ki kazanın doğurduğuna inanıyorsun da demiş, e Marsta su bulunduğuna da inanmışsın, bu ne perhiz bu ne lahana turşusu demiş.

• Haberiniz var mı, **Zafer Cömert** altı aydır işsiz.

Güle güle **Derya Sayın**... 2008 yılının ortalarında **yeniHarman**'da henüz birkaç makalesi yayınlanmış çiçeği burnunda bir yazarken, Facebook üzerinden bana hoş geldin diyerek şaşırtmış ve sevindirmiştin. Ben henüz ustalara selam vermeye bile çekinirken, pek duygulanmıştım. Güle güle. Lakin çok erken gittin...

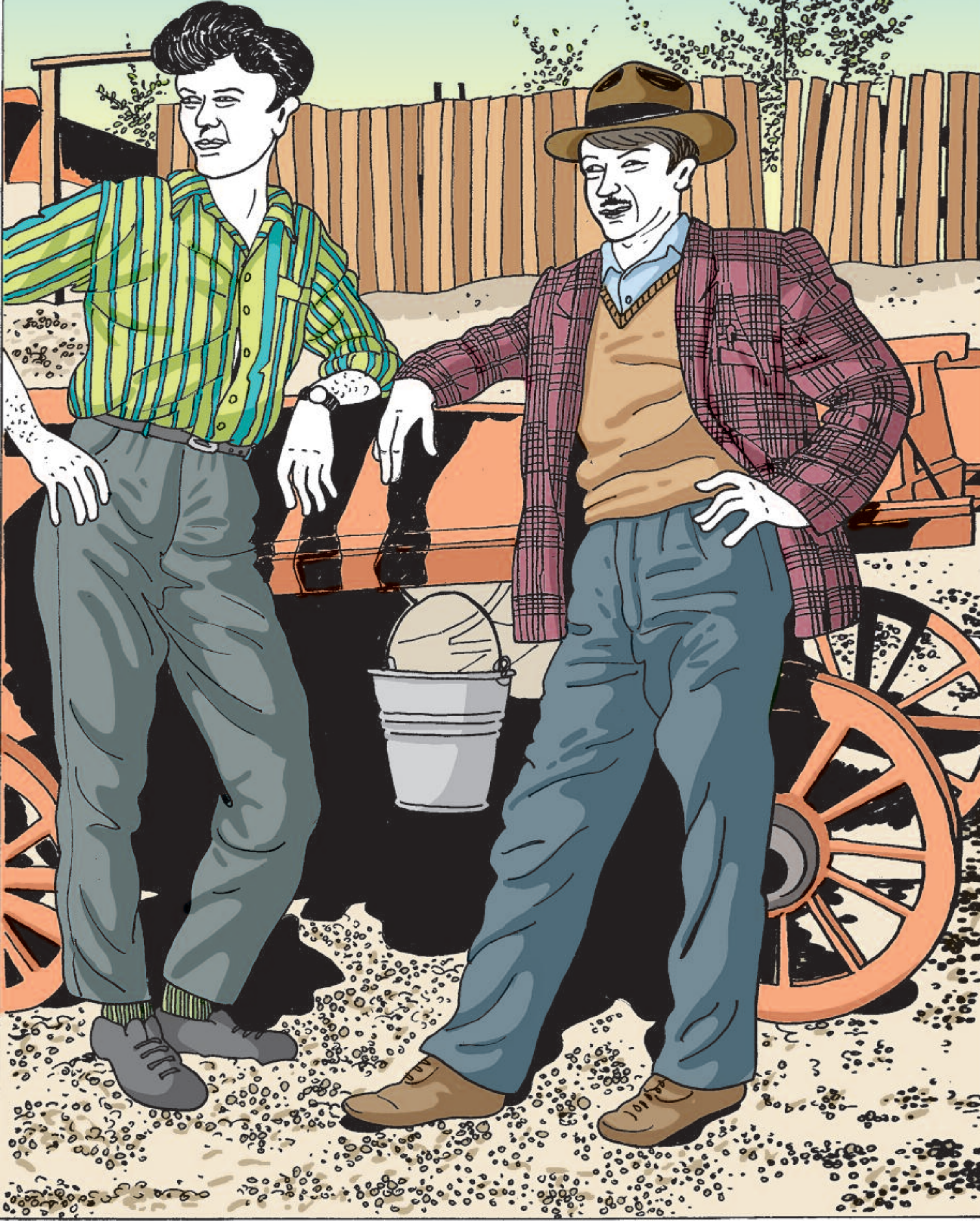
Her erkek birgün...

ÇİT

70'li yılların başı İstanbul...
Sıcaktı, çok sıcak... Güneşin sararttığı bir gündü. Babam ve şimdi adını hatırlayamadığım bir arkadaşı, erkek bakışlarıyla bakıyorlar bir kadının arkasından. Biliyorum, biraz önce Nevin abla geçti burdan.

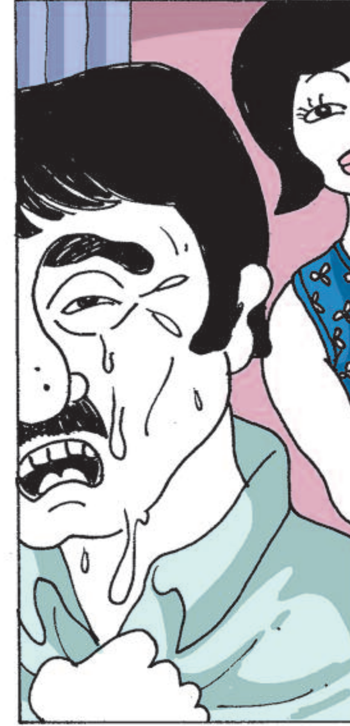
Ramize Erer

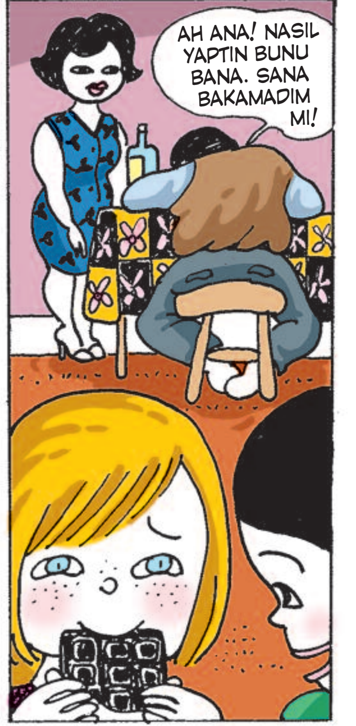
Nevin abla kapı komşumuzdu bizim. Kızı ve kira ödememek için ev sahipleri Kasım dedeyle evlenen yetmişlik kayınvalidesiyle aynı bahçe içindeki evlerde yaşarlardı. Nivea krem kokar, tombul beyaz kollarını açıkta bırakan japone kollu önlük elbiseler giyerdi. Kocasının Almanya'dan gönderdiği renkli, resimli Almanca alışveriş kataloglarını karıştırırdı mütemadiyen.

Almanya'da işçi olarak çalışan kocasını yazları görürdük sadece. Annesinin evlendiğini öğrendiği bu tatillerin birinde çok ağlamış, ağlamaları bizim evden duyulmuştu.

Utançtan eve kapanmış, kimsenin yüzüne bakamamıştı. Biz Şermin'le onun getirdiği Alman çukulatalarını silip süpürürken o yeni rakıları içip içip, salya sümük ağlamıştı günlerce.

Babası Almanya'ya dönünce Şermin'le tekrar oynamaya başlardık bahçelerinde. Çit aralıklarından bakınca hayat sırlarla dolu gelirdi bize. Herkesin bildiğini ama kimselerin göremediğini görürdük o aralıklardan.

İşte o sıcak günde, çit aralığından bakarken, gözlerim tam güneşten kamaşmadan önce görmüştüm Babamla, Nevin Abla'nın gizli bakışmalarını...

Nevin abla babama abi, anneme abla derdi. Onu olduğundan küçük gösteren konuşurken kullandığı bu abiler, ablalar değil perçemlerine iliştirdiği, kocasının Almanya'dan getirdiği renkli, çiçekli, böcekli şirin tokalardı. Babam ona takılmadan duramazdı.
BAK NEVİN HAHAHA!
AY YAPMA HASAN ABİ!
HA HA
KIZI RAHAT BIRAK HASAN !..

Babamın bütün şakalarına gülerdi. tatlıydı ama ben onu annemin yanında sever, babamın yanında sevmezdim.
HA HA HA HA HA HA HA HA HA

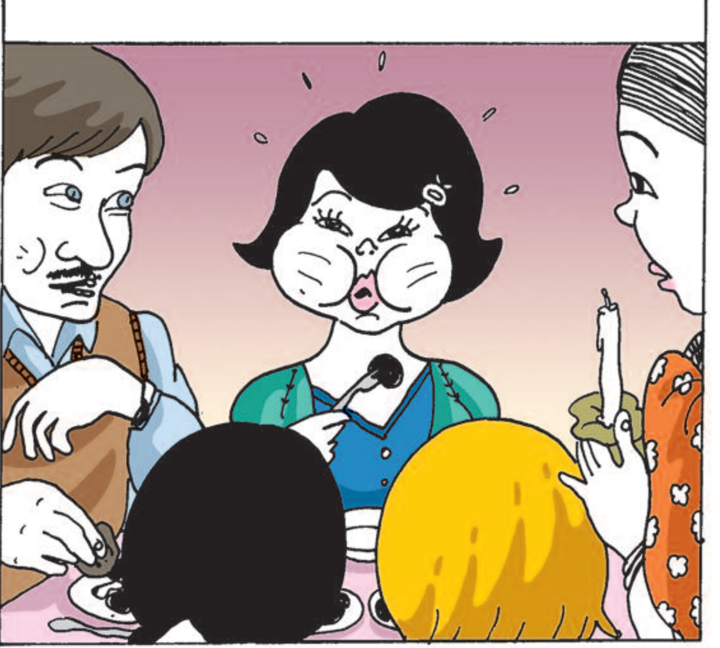

Annemin yanına gider, yüzünden ne düşündüğünü anlamaya çalışırdım, sakin görünürdü. Ama nedense babamın onu değil de, başka bir kadını güldürmesinden incindiğini düşünürdüm. Hem de bizim evimizde..
HA HA HA HA

Ben onların gitmesini isterken, annem inadına yemeğe kalmalarına ısrar ederdi.

O günde aynı şey olmuş, hep beraber sofraya oturmuştuk. Annem köfte, patates yapmıştı.
BİRAZ DAHA ALSANA NEVİN!..
AÇ DEĞİLİM BAHAR ABLA...

YESENE NEVİN, PATATES DE AL...
İŞTAHIM YOK HASAN ABİ...

Yemeğimizi yerken birden karanlıkta kalmıştık, o zamanlar elektrik kısıntısı vardı.

Annem mumu alıp getirene kadar elektrikler gelmişti. Nevin Abla aceleyle ağzına tıkıştırdığı köfteleri çiğneyip yutacak zaman bulamamıştı. Son köfteyi de yemek üzereydi. Başındaki tokayla obur bir çocuk gibi görünüyordu.

Biz, hiç bir şey olmamış gibi yemeğimize devam etmiş, Nevin abla da ağzındakileri bitirmeye çalışmıştı. Sonra bir mazaret uydurup kaçar gibi gitmişti evimizden.

HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA
Biz başbaşa kalınca annem gece boyu tuttuğu kahkahalarını salıvermişti.

Nevin ablanın hali annemi çok güldürmüştü. Aklına geldikçe katıla katıla gülmüştü. Annemi ilk defa bu kadar gülerken görmüştüm.
HA HA HA HA HA HA HA HA HA HA

Annemin, havada patlayan rengarenk balonlara benzeyen neşeli kahkahaları huzur veriyor bana, uyuyorum...

Nevin abla sıkıntıyla dört dönüyor yatağında. Odasına kadar gelen annemin kahkahalarını nispet olarak algılıyor, bir daha da bize adım atmıyor.

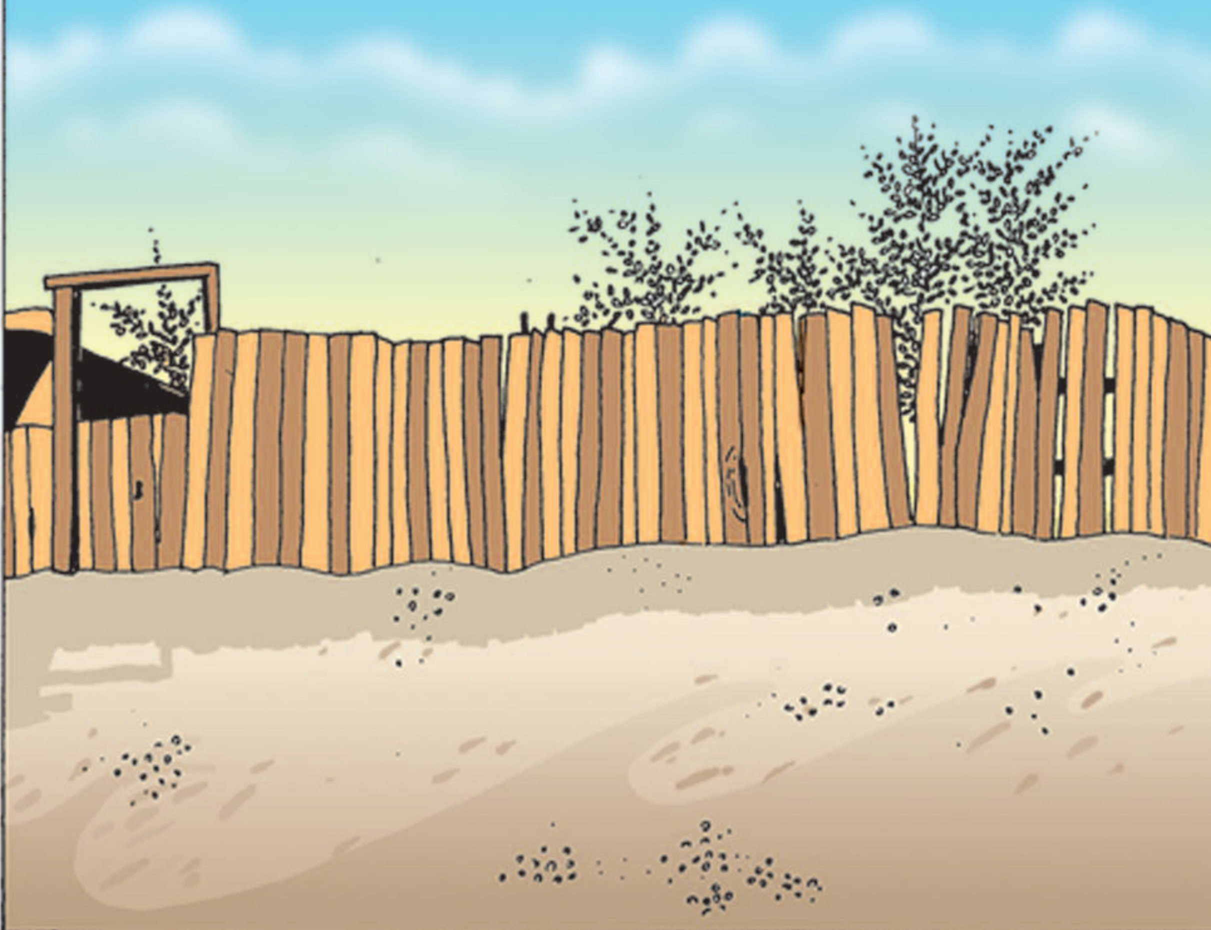
Kenan Abi Almanya'dan temelli dönüş yapıp biriktirdiklerile başka bir mahalleden ev satın alıyor, herkes onun utancından taşındığını konuşuyor.

Nevin ablayı çizmeye karar verdiğimde Annemi aradım.

... Sıcaktı Anne, çok sıcak... O fotoğrafta ben de vardım çitlerin arkasında.

KESİLDİ...

Sıcaktı.. Çok sıcak.. Annemlerin serin yatak odalarında oynarken yerde, halının öüstünde Nevin ablanın, kocasının Almanya'dan gönderdiği, hep özendiğim o rengarenk, çiçekli, böcekli tokalarından birini buldum. Anneme söylemiştim, uydurma demişti bana...

SON...

Sevgililer Dünü

- Enüzübineşşeytaniracim... Yürü kız taksi tutalım Sıdıka, otobüs durağında şu adamcağızı gördükçe aklıma şeytan üşüşüyo benim... Tövbeler tövbesi... Geber sen Safiye geber, boyunla iki tane evladın varken aklına neler geliyo! Öl Safiye!

- Ya nooldu anne be? Teorik ve tirendi olarak genç bir kız sıfatıyla benim ölüm arzusu içinde yanıp tutuşmam lazım, sana ne oluyo ki? Ne gördün otobüs durağında, niye taksi tutuyoruz, yaya olarak kaçılamıycak durumda mıyız? "İmdat" diyim mi ben? Söylesene kimi gördün?

- Şu yazar adamı be Sıdıka, otobüs duraklarında yol kenarlarında her yerde resmini görüyorum. Ay tıpkı Şadan'a benziyo adam. Gerçi Şadan o vakitler gözlüksüzdü ama şimdiye o da takmıştır. Gülme kız anneye, geçiririm kafana çantayı.

- Ahihi. Yok anne gülmüyorum valla, sana öyle geldi. Vay be, demek yıllardır duyduğumuz gençkızlık aşkın Şadan Bey böyle biriymiş. Kimbilir kaç kadın şu kitap ilanına dalıp da bineceği otobüsü kaçırıyodur. Gerçekten de bu yazarımıza benziyosa hoş adammış.

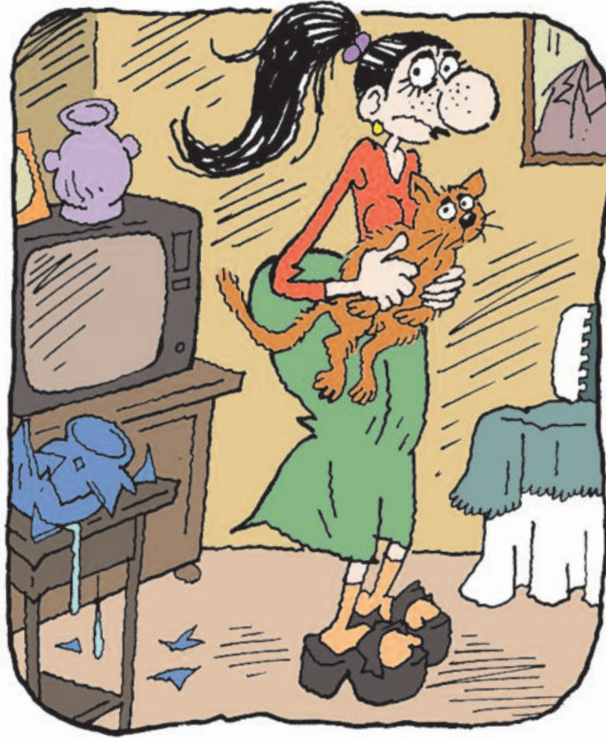
- Senin annen bir melekti Sıdıka. Ben de hoştum yani bir zamanlar. Bi gören dönüp bir daha bakardı. Gelgelim senin o ayyaş deden, senin bu ayyaş babanla evlendirdi beni. Anamgil araya girdi "Kızı Şadan diye bi oğlan istiyo" dedi. Yetimdi Şadan, öyle çok bağları bahçeleri felan da yok, babangillerin ise bissürü tarlası var, fiğ ekiyolar...

- "Fiğ" ne kız anne? Yazdın şimdi. Ben hiç öyle bi bitki duymadım veya filmin adını yanlış biliyoruz: Fiğler ve Çimen. İheh.

- Ben gülmüyorum ama! Tabii anneyiz ya, hepten cahiliz. Her şeyi bu entel cadaloz biliyo. Al işte bilemedin, var "fiğ" diye bişey. Baklagil ama hayvan yemi olaraktan ekiliyo. Şurda hayatımdan iki yaprak anlatıyodum, girdin dağıttın mevzuuyu. Hokkabaz cadı. Ne diyodum?

- Babamgiller baklagil ekiyomuş hayvan yemi olaraktan, fi tarihinde.

- He işte, deden "Nuh dedi peygamber demedi"... Aslında hiç bişey demedi. Sen bizim eve "Dövüş Kulübü" felan feşmek diyosun ama dedeninki daha acaipti. Bizi "Hayır, ben kızımı o yetim herife vermem" anlamına gelicek şekilde dövdü. Beni tezelden babana verdiler, Şadan osaat çekip gitti. Babangilin babası, fiğ tarlalarını birer ikişer içki sofralarında yidi, kalanın dibine de baban darı ekti. Darı diye de bişey var biliyon de mi?

- Yanlış anlama anneciğim, hububat ve gönül mevzusundaki konuşmanı asla bölmek istemem. Keşke hep böyle şeylerden konuşsak. Fakat sonradan bana cav cav etmeni önlemek için söylüyorum; şu anda bizim semtin otobüsü durakta...

- Ben o otobüslerin en kral yere gidenini yıllar evvel kaçırdım kızım, yıllar evvel.

- Eh bu da kaçtı zaten. Bak ne diycem anne, madem şöyle güzel konular açtık, burda ayak üstü otobüs durağında konuşucağımıza şöyle bir kafeye filan gitsek ne dersin haa? Ana kız oturup şu sevgililer günü yalnızlığında gönül meselelerinden konuşuruz.

- Senin ne gönül meselen varmış kız kaltak. Benimki sevgililer dünü. Maziden bahsediyoruz. O vakitler taze bahardım ben.

- Bak şimdi, dün taze baharmış. Sanki ben belediye otobüslerinde atmışbeş yaş üstü pasosuyla seyahat eden yaşlı bir insanım. Nasıl yani anne yaa? Hem yıllar öncesi başına gelenlere efkârlanıp ortalığa kahır saçıyosun hem de öz kızına ayyaş dedemle aynı biçimde davranıyosun.

- Kız sen çenene kontör mü yüklettin körolmayası. Bi lafa beş lafla cevap veriyo yaa. Yavrum evladım, eğer günün birinde senin de Şadan gibi bir adamla izdivaç yapman mevzuu bahis olursa babana karşı şu göğsümü siper ederim. Unutma ki Şadan yalnızca yakışıklı değil. Kendisi okuyup tee Madrid'lere konsolos olmuş bi kişi.

- Şu otobüs durağına freni patlamış diplomat plakalı bir araba girerse ve içinde ben yaşlarda bir çocuk varsa belki bi şansım olur. Yoksa böyle bi kafeye bile gidemiyorken nereden bulucam ben Şadan Bey gibisini. Kabul et anne, yaşadıkların sana hiçbir şey öğretmemiş.

- Hırf... Aman tamam, bağırma, bilemiyoz işte. Hırf... Bu yaşta nerden düştüyse aklıma. Şeytan dilime dolandı manyak gibi konuşup çoluğa çocuğa maskara oldum hırf. Oturup ölümü beklesene Safiye, sana ne...

- Ay yirim seni kız kıyamam kıyamam. Hemen de ağlar sulugöz.

- Kız Sıdıka bişey sööliycem ama alay geçmek yok anneyle. Şadan'ın anısına biz bu Yazar Bey'in kitabından alsak diyorum. Başkası olsa bilemem de bunu anlarım ben, konusu Kars'ta geçiyomuş. Belki fiy filan gibi benim bildiğim mevzuulardan vardır içinde.

- Anlamaz olur musun kız Safiye ne cinsindir sen. Her kitabın her okuyucu için ayrı bir tılsımı vardır. Eline alanı o tılsımla yaşamın bir tarafından illa ki tutar. Esasen hayat...

- Hay seni doğurucağıma felsefe taşı doğursaydım. Gene başladı uzaylı gibi konuşmaya. Sus da şu taksiye el et...

Yeryüzünün Lanetlilileri*

Ezgi Aksoy

Mülteci Krizi ve Yeni Dünya

Geçtiğimiz ay dünyanın çeşitli noktalarından insanları kedere boğan **Aylan Kürdi**'nin karaya vurmuş minik bedeni, ne yazık ki karaya vurduğu kumsaldaki bir kum tanesi kadar küçük bir parçası mülteci zulmünün.

Geçtiğimiz yıl dünya çapındaki mültecilerin sayısı 51 milyon civarındayken, bu sene bu rakam 60 milyonun sınırlarını zorluyor. On yıl önce yani 2005'teyse dünyadaki mülteci sayısı 37 milyondu. Yani 10 yılda dünya mültecilerinin sayısı neredeyse ikiye katlandı. Bugün mültecilerin sayısı 59 buçuk milyonu bulmuş durumda ve yıl bitmeden 60 milyonu geçeceği tahmin ediliyor. Sadece bir yıl içinde 9 milyon insanın daha evinden, yurdundan, hayatından kopup bilinmeze doğru savrulduğu, inanılmaz boyutlara ulaşmış bir zulümden ve zoraki göç dalgasından bahsediyoruz. Ve hepinizin bildiği gibi bilinmeze doğru yapılan bu yolculuk; birinci sınıf kompartımanlarda, beş yıldızlı otellerde vuku bulmuyor.

Mültecileri gittikleri yerde şefkatli kollar ve kuş tüyü yataklar da beklemiyor. Tam anlamıyla "gidip de dönememek, gelip de bulamamak" var mülteciliğin fıtratında. **Ezidiler** gibi çöl yollarında susuzluktan ölmek var. **Suriyeli** göçmenler gibi **Akdeniz**'in turistik sularında boğulmak var. **Afgan** göçmenler gibi **Pakistan**'da ayrımcılıkla boğulmak; **Somalili** göçmenler gibi, açlıktan Somali'de değil de sığındıkları **Etiyopya**'da ölmek var.

Üstelik mülteci sorununun çok çeşitli boyutları var. **İnsan kaçakçılığı** meselenin bir boyutu. Çok ciddi bir sektör olmuş durumda ve dünya çapında insan kaçakçılığından inanılmaz gelir elde eden suç organizasyonları mevcut. Mülteciler ayrıca, ayrımcılık ve insan hakları ihlalleriyle mücadele etmek zorundalar. Gittikleri yerlerde 3. sınıf insan muamelesi görüyor ve "istilacı" ya da "hırsız" yaftasıyla yok sayılıyorlar. Yanlış bir değerlendirmeyle, geldikleri ülkelerin en fakirleri ya da cahilleri olarak görülüyorlar. Bu da korkuyu körüklüyor elbette. Oysa farklı ekonomik ve kültürel sınıflardan insanlar mülteci konumuna düşebiliyorlar.

Mültecilik ayrıca suçla da içiçe olabiliyor zaman zaman. **Sahara** bölgesi mültecileri suç örgütleri ve çocuk asker avcıları için adeta bir av bölgesi. İnsanların tarifsiz bir açlıkla mücadele ettiği **Orta Afrika**'daki mülteciler, günde bir kap yemek için bölgede faaliyet gösteren pek çok farklı örgütün saflarına katılabiliyor.

Neredeyse hiçbir ara evre yaşamadan, doğrudan kolonicilikten mülteciliğe geçen bu insanlar, "**aydınlanma çağı**" ile başlayan kolonicilik politikasının 400 yılda yarattığı onulmaz bir kangren. Kolonicilik yerini mülteciliğe bırakırken, gelişmiş ülkelerin tavrı ise dudak uçuklatır cinsten. Zira en az mülteci barındıran memleketler, dünyanın en gelişmiş memleketleri. Batı; yüzyıllar süren manipülasyonlarla yaratılan mültecileri, yine yüzyıllar süren yağmacı politikalarla sömürdüğü üçüncü dünya ülkelerine emanet ediyor.

Öyle görünüyor ki geçenlerde bir Hollanda milletvekilinin dile getirdiği "**parası neyse verelim, mülteciler Türkiye'de kalsın**" meselesi, münferit bir olay değil. Pek çok sebeple sorunun nedeni olarak görülen gelişmiş ülkeler, sorunun çözümünde yetkin adımlar atmakta ne yazık ki sınıfta kalıyorlar. Bu makaleyi hazırlarken benim de raporlarına başvurduğum **Birleşmiş Milletler**; rapor hazırlamaktan, mültecileri kayıt altına almaktan ve kısıtlı yardımlarda bulunmaktan pek de öteye gidememiş.

Mültecilerle ilgili çalışan akademisyen ve pekçok uzmanın dikkat çektiği bir nokta var; mülteciler sorunu küresel ısınma ile birlikte, henüz 15 yılını yaşadığımız 21. yüzyılın en büyük sorunu olacak. Üstelik bu problem sadece mültecileri değil, herkesi etkileyecek. Artık birkaç bin mültecinin gözlerden uzak mülteci kamplarında zorunlu ikamet ettirildiği günleri geride bıraktık.

Birleşmiş Milletler raporlarına göre gördüğünüz her 122 insandan biri ya mülteci, ya siyasi sığınmacı ya da kaçak mülteci/göçmen. Takvimler 2050'lerde seyrederken dünya tarihinde ilk defa mülteci ve yasadışı göçmenlerin, kaçakların sayısının kendi ülkelerinde ikamet eden insanlardan daha fazla olacağı öngörülüyor. Bunun nedeni savaşlar, ekonomik dengesizlikler, azalan doğal kaynaklar, küresel ısınmaya bağlı felaketler ve bu felaketlerin getirdiği devasa göçler olacak. Belki susuzluk ya da sel, savaşların yarattığı mültecilerden daha fazlasını yaratacak ve "**iklim mültecileri**" doğup büyüdükleri toprakları terk ederek, dengesi daha az bozulmuş sakin limanlarda sığınak arayacaklar kendilerine.

BM, mülteci sayılarındaki hızlı artışa bakarak, önümüzdeki 50 yıl üzerine sağlıklı bir değerlendirme yapmanın neredeyse imkansız olduğunu söylüyor. Ancak yapılabilecek bir değerlendirme var; o da 21. yüzyıl dünyasının geride bıraktığımız tüm yüzyıllardan çok daha farklı, çok daha zor ve çok daha acı dolu bir yüzyıl olacağı.

BM Mülteci Ajansı 2014 Raporundan Çarpıcı Noktalar

Birleşmiş Milletlerin dünyanın çeşitli noktalarındaki mülteci kamplarında, göçmen bürolarında akademisyenlerle yaptığı araştırma ve analizlere göre; her gün dünya çapında 42.500 kişi evlerini terk etmek zorunda kalıyor. Günümüzde mülteci sorununun temel nedeni savaş. Dünyada bugün itibarıyla bulunan 60 milyon kadar mülteci, eğer bir ülkede toplansalar, nüfus bakımından dünyanın 24. en büyük ülkesini oluşturabilirler. Sadece son iki yılda Suriye savaşı başta olmak üzere çeşitli savaşlar yüzünden evlerinden olan insan sayısı 14 milyon. UN

aksoyezgi@gmail.com

raporları incelendiğinde, tüm dünyadaki mülteci sayısının 2000'lerden sonra ama özellikle de 2005'ten sonra inanılmaz bir ivme ile yükseldiği görülebilir. 2005'te dünyadaki mülteci sayısı 37 milyon civarında. 2014 yılında dünya çapındaki mülteci sayısında 2013'e göre yüzde 23'lük bir artış gözlemlenmiş ki bu Birleşmiş Milletler tarihinde daha önce gözlemlenmiş, olağandışı bir artış olarak belirtiliyor.

Şuanda mevcut olan 60 milyon mültecinin 11 milyonu kendi ülkelerinde mülteci konumundalar. Savaş ve iç kargaşalar nedeniyle, evlerinden ve yaşadıkları şehir ya da kasabalardan koparak ülkelerinin bambaşka noktalarına gitmek zorunda kalmışlar.

Ülkesinde en çok mülteci barındıran ülke, ortalama 1 buçuk milyon mülteci ile **Türkiye**. Ama bu resmi rakam. Gayri resmi rakamlara göre Türkiye'de 2 ila 3 milyon arasında Suriyeli mülteci olduğu düşünülüyor. Sadece son bir yıl içinde Türkiye'de 200 bin civarında mülteci doğdu. Suriye Savaşından önce **Pakistan** on yıldan fazla bir süre boyunca dünyanın en çok mülteci barındıran ülkesi idi. Ancak 2014 itibarıyla bu konumda Türkiye bulunuyor.

Dünyadaki mültecilerin yüzde 86'sını Batı'nın "gelişmekte olan ülke" diye adlandırdığı üçüncü dünya ülkeleri barındırıyor, ya da barındırmaya çalışıyor. **Türkiye**, **Pakistan**, **Lübnan**, Afrika'da **Etiyopya** barındırdıkları mülteci sayılarıyla dikkat çeken ve başı çeken ülkeler.

Lübnan'da 2014 sonları itibarıyla 1 milyon 250 bin civarında Suriyeli mülteci barınmakta. Kendi nüfusu 6 milyon civarında olan Lübnan için bu rakam oldukça yüksek ve ülkenin tüm dengelerini derinden etkiliyor. 2011'den önce, yani Suriye krizi patlak vermeden önce ise Lübnan'da bulunan mültecilerin sayısı sadece 8 bindi.

Dünyadaki mültecilerin yüzde 25'i dünyanın en az gelişmiş ülkelerinde barındırılmak zorunda. Dünyadaki mültecilerin sadece 10 milyon civarının göreceli olarak gelişmiş ülkelerde barındığı belirtilmekte. Dünya mültecilerinin sadece yüzde 5'i **Amerika** kıtasında barınıyor. Amerika'da en yüksek oran ise **Kolombiya**'da. Kolombiya'da 358 bin mülteci yaşıyor. **ABD**, Amerika'daki mültecilerin üçte birini bünyesinde barındırıyor. ABD 2016'da 10 bin Suriyeli göçmene kucak açacağını duyurdu.

Dünyadaki zengin ülkelerdeki mültecilerin oranı ise daha düşük. Ülkelerin gelir düzeyi ile barındırdıkları mülteci sayısı arasında bir ters orantı var. Gelir düzeyi arttıkça barındırılan mülteci oranı düşüyor.

2014 yılı itibarıyla, dünyada bulunan 60 milyon mülteciden sadece 124 bininin ülkelerine geri döndüğü, dönebildiği tespit edilmiş. Dönüş yapan mülteciler genelde **Orta Afrika**'da dünyanın en yoksul ülkelerinde barındırılmaya çalışılan mülteciler. 2014 yılında Etiyopya'da kalan 25 bin mülteci memleketleri olan **Kongo**'ya geri dönmüş. Zira bu iki ülke arasında yoksulluk ve açlık değerleri açısından büyük farklar yok.

İltica için başvuranlar ve iltica ile ikamet ettirilenler de mülteci sayılıyorlar. 2014 yılında dünya çapında iltica için gelişmiş ülkelere başvuranların sayısı ise 1 milyon 700 bin.

Güncel olarak en çok vatandaşı mülteci olmuş ülke **Suriye**. Zaten dünyadaki mültecilerin yüzde 50'si sadece üç ülkenin vatandaşları: **Suriye, Afganistan ve Somali**. Suriye şuanda mülteci sayısı ile başı çekse de, Afganistan toplamda 30 yıldır dünyaya mülteci gönderiyor ve dünyanın en çözümsüz mülteci sorununu yaratan ülkesi olarak kabul ediliyor.

Dünyadaki mültecilerin yüzde 52'si 18 yaşının altında.

2014'te çeşitli illegal yollarla **Avrupa**'ya giren mülteci sayısı 250 bin civarında. Bu rakam sadece Türkiye'nin barındırdığı mültecilerin altıda biri kadar. Avrupa'da ayrıca **Ukrayna** ve **Rusya** arasındaki gerginlikten dolayı 1 milyon 300 bin kadar da Ukraynalı mülteci bulunuyor. Dünyanın mülteci dengelerinin kalbi **Ortadoğu**'da ve **Afrika**'da atıyor. Türkiye bu anlamda da önemli ve mülteci göç yolları üzerinde bulunuyor. Son bir yılda Avrupa'ya girmeye çalışırken hayatlarını kaybeden mültecilerin sayısı ise 3500 civarında.

BM raporuna göre; 90'larda Orta Afrika ülkelerinde mülteci konumunda varlık gösteren 4 milyon insan vardı. **Güney Sudan**'daki karışıklıklar bu sayıya 1 buçuk milyon daha ekledi. Ardından patlak veren **Demokratik Kongo Cumhuriyeti** kargaşası, Afrikalı mültecilere bir 1 milyon daha ekledi. Bugün itibarıyla Orta Afrika'nın mülteci nüfusu, bölgede kendi ülkelerinde ikamet edenlerden fazla. Demek oluyor ki Orta Afrika'da insanlar yaklaşık olarak son 30 yıldır yer değiştirip duruyor. Herkes kendi cehenneminden kaçıp diğer ülkeye sığınmış durumda. Ayrıca Afrika'da mülteci gönderen diğer ülkeler arasında **Fildişi Sahili, Orta Afrika Cumhuriyeti, Libya, Mali, Nijerya** ve **Burundi** de bulunuyor.

Asya – Pasifik bölgesindeki mültecilerin sayısı 3 milyon 800 binken, 2014 yılının sonlarına doğru bu sayı 300 bin kadar arttı. Genel olarak Asya'da 10 milyondan fazla mülteci olduğu düşünülüyor. **Myanmar** ve **Kırgızistan**, sürekli mülteci üreten Asya ülkeleri olarak anılıyor.

Ortadoğu'da **İran**, ülkesinde bulunan Afgan mültecilerin sayısının 1 milyona yaklaştığını açıkladı. İran, dünyada en yoğun Afgan mülteci barındıran ülkelerden biri. En çok Afgan mülteci barındıran ülke ise **Pakistan**. ABD'nin Afganistan'ı işgalinden sonra Afgan nüfusunun önemli bir kısmı Pakistan'a sığındı ve hala Pakistan'da mülteci olarak yaşıyor. Ayrıca **Irak** işgali boyunca yüz binlerce insan mülteci olarak İran, Suriye, Türkiye ve Lübnan gibi ülkelere sığınmıştı. Bu Iraklılardan Suriye'ye sığınanlar, ikinci defa mülteci olarak Lübnan'a göç ettiler. Ayrıca Suriye'de bulunan **Filistinli** mülteciler de şuan Lübnan'da bulunuyor.

30 yıldır Afganistan'dan uzakta yaşayan 3 milyon Afgan mülteci var ve Ortadoğu'daki kriz derinleştikçe bu insanların yurtlarına dönme ihtimalleri de düşüyor. Zaten bir kısmı geçen 30 yılın ardından Afganistan'a dönmek de istemiyor. Dünyada en geniş alanda yaşayan mülteci kitlesi Afganlar. Çünkü 30 yıllık süreçte Afgan mülteciler, 96 farklı ülkeye yayıldılar. Ayrıca 2 milyon civarında olduğu tahmin edilen kayıt altına alınmamış ve nerelere dağıldığı tam olarak bilinmeyen bir başka Afgan mülteci kitlesi de var.

Mülteciler Dünyanın Neresinde Duruyor?

"Dert çekenindir" derler. "**Savaşı durdursunlar, biz gelmeyiz**" diyen Suriyeli çocuğun söyledikleri, özellikle Suriye hususunda özet geçse de, devletlerin bu konuda pek çaba harcamayacakları son gelişmelerden de anlaşılıyor.

Rusya fiili olarak Suriye'de faaliyet göstermeye başlamışken, Avrupa da Cumhurbaşkanı **Tayyip Erdoğan**'la mülteciler hususunda pazarlık masasına oturmuş durumda. **The Guardian**'ın haberine göre, Avrupa Türkiye'den sınır güvenliğini artırmasını ve Yunanistan üzerinden Avrupa'ya giren mültecilere engel olmasını talep ediyor. Bunun karşılığında da Türkiye'de yarım milyonluk bir mülteci kampının inşasına ödenek sunmayı öneriyor. Geçtiğimiz ay yaşanan ve Yunanistan kapısında son bulan mültecilerin uzun **Edirne** yürüyüşünün de bu pazarlıkla ilgili olduğu açıkça görülmekte.

Öte yandan **Macaristan**'dan **İngiltere**'ye, **Almanya**'dan **Fransa**'ya pek çok Avrupa ülkesi sınır kontrolünü güçlendirmenin ve illegal mültecilerin girişini engellemenin türlü yollarını arar durumdalar. Burada duvarlardan, parmaklıklardan, silahlardan ve köpekli devriyelerden bahsediyoruz. Vizelerin askıya alınması bile gündemde. Avrupa'da uzun yıllardır görülmeyen tabloların artık görülmeye başlanacağının sinyalini veriyor bu adımlar.

Macaristan, **Budapeşte**'de bulunan tüm istasyonlarını mültecilere kapatma telaşında. İngiltere, Fransa'da bulunan ve "**Jungle of Calais**" (yani Calais Ormanı) olarak adlandırılan mülteci kamplarındaki duvar ve parmaklıkların mültecilere engel olmayacağından ve o mültecilerin büyük çoğunluğunun İngiltere'ye sızmak niyetinde olduğundan şüphe ettiklerini açıkladı.

Yardım kuruluşu **Flandre Terre Solidaire**, örneğin Jungle of Calais bölgesindeki duvar ve parmaklıkların kaçmak isteyenlere gerçekten engel olamayacağını, tam tersine bu alanlar içinde kalanların insan kaçakçıları için açık hedef haline geldiğini belirtiyor. Üstelik Flandre Terre Solidaire gibi kuruluşların yaptıkları incelemeler ortaya koyuyor ki, Calais kampları gibi kamplara sızmış son derece sofistike suç örgütleri, bu kamplarda kendilerine "militan" ya da müşteri avlıyorlar.

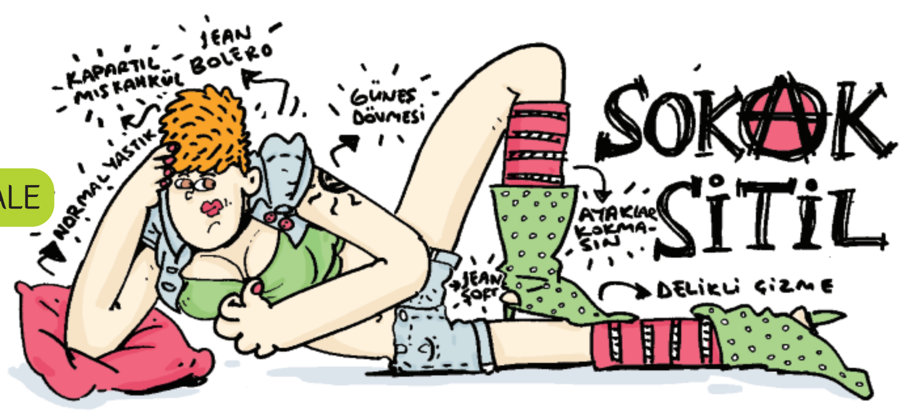
Durum buyken Batı, Yunanistan'dan Avrupa'ya giriş yapan mültecilerin neden sürekli daha da batıya kaçmakta olduğunu biliyor, ama anlamamazlıktan geliyor. Bu insanların derdi, sürekli batıya giderek Hindistan'a varmak değil herhalde. Neticede Amerika kıtası çoktan keşfedildi, yeniden keşfetmenin alemi yok! Ancak Avrupa'ya büyük umutlarla sığınan mülteciler, hiç de hoş karşılanmadıklarını elemle görüyor ve sürekli batıya giderek, belki bir diğer ülkenin onları kucaklayacağını umuyorlar. Ancak durum gösteriyor ki gelişmiş ülkeler 60 milyon mültecinin sadece birkaç yüz biniyle muhatap olarak, onları da devasa parmaklıklar ardına hapsederek, yepyeni ve karmaşık krizlere yol açmakta bir beis görmüyorlar...

*** Yeryüzünün Lanetlileri: Aslen Frantz Fanon'un kaleme aldığı, koloniciliğe karşı yazılmış bir anti-emperyalist metnidir.***

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

Tuna Cızlavet
Balıkçı

Ahh ahhh bu şapkaları nereden buluyorsunuz anlamıyorum. Tunacığım bu şapka sadece bıngıldağını korur bilmem farkında mısın? Gözlüğünde cam yerine demlik poşeti koymuşun galiba şeker. Mor balık ağına diyecek lafım yok, son derece trendy. Ancak belinden sarkan mavi bağırsağı mı keseyim kırmızı bağırsağımı işte ona karar veremedim. Çok mu arıyorsunuz bu kemerleri? Külodunu pantolonun üstüne giymen cesurca, bir trendin öncüsü olabilirsin o bıyıklara rağmen.. Hadi öptm kib...

Mercan Üremez
Öğrenci

Mercancığım, elime hakkında öyle bir bilgi ulaşmış değil ama saçlarından anlıyorum ki, kasırga ya da hortumdan sağ çıktın. Çok büyük geçmiş olsun. Allah korumuş seni canım.Biraz daha aşağılara bakınca anlıyorum ki bu hortumdan, boynundaki zincirle kendini bir kazığa bağlayarak kurtuldun ve hala için üşüyor yoksa neden 80 tane atkı takasın ki? Deli olman lazım. Belki de delisin. Sefa pezevengi olduğuna and içerim yoksa hiç bir üniversiteli çekçekli çanta kullanmaz.. Ben senin okulundan olsaydım seni taşlardım ayol.. Ahahahay...

Berke Durhasan
Konama - kulüp işletmecisi / trendsetter / kelebek avcısı

Berke bey, gözlüğündeki pırlantaların parlaklığı geçici bir körlüğe sebep oldu bende.. Ya hunharca öldürüp elmas yakutlarla süsleyip şapkana yapıştırdığın kelebek? Zaten vücuduna 5 beden büyük gelen oca kafanı daha da büyük göstermiş. Şimdi o sol cebine sakladığın ve ibiğini dışarıda unuttuğun ağaçkakanı derhal yere bırak Berke! Deniz kabuğunun içinden inşallah bir müren balığı çıkar, seni ısırır ve sen de hayvanlara eziyet etmenin ne demek olduğunu anlarsın.

Nurçiyer Özdönüşür
Part time Ev Kızı Part time astronot

Nurciyerciğim, her tarafından dönüşüm saçıyorsun. Gurur duydum. Kasap jelatininden şapka, zeytin ezmesinden ruj, çöp poşetinden şık bir bluz ve patlamalara doyamadığımız beyaz eşya naylonundan etek. Peki Cem Karaca'nın gözlüğünü nereden buldun Bihter çizmesi Aşkı Memnu'nun son bölumüyle beraber mezara gömüldü canım. Bi daha giydiğini görmeyeyim. Temizlik bir sanattır ve viledayı tutuşunu elinin yaptığı zarif açıyı sevdim. Çorapların kahve makinenle tam bir uyum içinde. Sokağa çıkarken makineyi pekala eline alabilirsin..

Nurçiyer Özdönüşür
Part time ev kızı / Part time astronot

Nurciyerciğim, her tarafından dönüşüm saçıyorsun. Gurur duydum. Kasap jelatininden şapka, zeytin ezmesinden ruj, çöp poşetinden şık bir bluz ve patlamalara doyamadığımız beyaz eşya naylonundan etek. Peki Cem Karaca'nın gözlüğünü nereden buldun Bihter çizmesi Aşkı Memnu'nun son bölumüyle beraber mezara gömüldü canım. Bi daha giydiğini görmeyeyim. Temizlik bir sanattır ve viledayı tutuşunu elinin yaptığı zarif açıyı sevdim. Çorapların kahve makinenle tam bir uyum içinde. Sokağa çıkarken makineyi pekala eline alabilirsin..

PAPARAZZİYE EX'TEN TANELER

Raziye İçoğlu

raziyeicoglu@gmail.com

• Tıp fakültesinde okuyan bir arkadaşım anlatmıştı. Doktor öğrencilere; "Hasta yakınları hastasının durumunu telefonla sorduğunda **'hastanız EX oldu'** demeyiniz. Hasta yakınları durum bildirimi sanarak tekrar aradığında **'bilmem kaç no'lu odadaki, EX olan hastamın durumunu soracaktım'** diyor, hasta yakınlarının anlayacağı terimler kullanınız" dersi veriyorlarmış. Ve aynen böyle gibi oldu.! "**EX'TEN TANELER**'inizi yazın gönderin, dergimizde paylaşalım" ilânıma, ölerek EX olan yakınlarından bahseden maillerle yardım istekleri aldım ve almaktayım. Hem de ecnebi dillerde.. İletiyi çevirle çevirdiğimde; __ Ölmeden önce terk eden babalarından kalan paraları nasıl alacakları, korkunç bir otoçarpışma kazasında ölen Mrs. Elena'nın avukatı rahmetli müşterisinin Afrika kalkınma bankasındaki fonunu bir akrabasına nasıl aktaracağı, 18milyon doları uçak kazasında ölenlerin yakınlarına nasıl aktaracağını ...vs.vs.. Ve ölerek EX olan aşkının yerine benden yeni aşk isteyen, ABD'de askeri memure hanımefendi, ciddi dürüst sevecen bir adam arıyor !... Yani genelde anlaşılan; Dergimizi en çok ecnebiler okuyor ve **EX = Ölmek, Paylaşmak = Ölenden Kalan Para...**

• Pazar günü saplantılı EX yüzünden Pazar günleri karşılaşırım diye Ayda yaşasam yine sokağa çıkmam. Pazar gezgincileri Mars'ta su bulundu, çeşme selfisi çekeceğiz diye her Pazar günü Marsı su yolu ederler ve uzay trafiğini tıkarlar.

• Sokakta, markette, mahallede, kimle selâmlaşıp, ayak üstü iki muhabbet etsem, gülüşsem, hemen EX; **"annemle de böyle ol"** diyordu...

• Başınızdan geçen polisiye bir olay neticesinde **"husumetli olduğunuz biri var mı acaba?"** sorusunda herkesin aklından ilk geçen kişi EX'i oluyor ve bu nedenle gerçek husumetli kişilerin bulunması oldukça güçleşiyor...

• Boşandıktan sonra nikah, düğün, sünnet vs. türünden hiç bir şeye katılmamaya katıldım.

• Eve girmeye teşebbüs eden hırsızı, **EX**'in ayarladığını söyleyerek en paranoyak korkulu hayali senaryoyu yazan komşudan sonra, artık dizi film izlememeye karar verdim.

• Aldatılan kadın kocadan değil, **EX** kocasının onu aldattığı kadından nefret ediyor.. Tam da aldatan erkeğin istediği duygu..

• Hayat kırkından sonra başlar derken ne demek istediklerini, 40'ından sonra boşanınca anladım.

• İnsanoğlu hayatında EX gibi birini tanıdıktan sonra, diğer kötülerin aslında hiç de kötü olmadıklarını düşünüyor ister istemez...

• İyiki EX'ten ayrıldım, yoksa feyzbuukta bitmek tükenmek bilmeyen evlilik resimlerimi paylaşacaktım, çaresiz...

• Hayat her kadına başka türlü davranıyor. Bir EX'in hayatındaki kadın olmak iyi mertebe, hayat kadını olmak kötü mertebe....

• Meğerse ne kadar sahte bir ilişkimiz varmış ki, EX'in aldatışı bile sanal alemden ...

• Kadınlar bedenen zayıflarlarsa, var olan kocanın onu aldatmayacağını, seveceğini sanırlar. Ama EX koca gibi Şişko kocalar zayıflayınca çok yakışıklı oldum sanıp hemen karılarını aldatırlar...

• Birileri hayatından çıksın, diye ne çok çabalarsın. Resmen görünmez olursun. Çıkmaz, vazgeçersin artık. Bir bakarsın kendi kendine çıkmış hayatından ve EX olmuş. İşte o an, bu an.

Erkekler niye bekârlığa veda partisi yaparlar ki? Zaten evlendikten sonra bir çok karıyı bir arada idare ediyorlar, aldatmacalıkları evlendikten sonra daha rahat yapıyorlar, neye veda ediyorlar acaba?

• Yarım kalan aşklar da yarım işler gibidir.. Önce yarımları bitireyim derken yeni bir işe başlayamadığın gibi, yarım kalmış aşklar da yeni bir aşka başlamayı engeller daima..

• EX ayrılan bilmez ayrılığı, ayrılanılan bilir...

• Batıl inanışçılara göre, **"Ağustos'da düğünde yağmur yağdı; 'bolluk, bereket'...** çok iyi dolaşık iplik düğümü açarım; **kaynana ile iyi geçinilecek...** hep yemek sofrası üzerine gittim; **kaynanan seni seviyor, ..."** EX evliliğim neticesinde şahsıma yakıştırılan, bereket, geçim, sevgi gibi bütün hurafeleri çürütmüştüm.

• **Şimdiki EX Aklım Olsa**; Sevdiği yemeği sona saklayıp sonra doyup yiyemeyen adamlardan hemen kaçarım.

EVLENSEL MESELELER...

• Hayatım boyunca olacağımı sandığım evlensel bütün şeyleri, olacağını tahmin bile edemeyeceğim etrafımdaki başkaları oldu...

• Evlendiğinde evlilik yıldönümü kutlarsın, ama ayrılınca ayrılık yıldönümü daha güzel, daha sahici, daha içten kutlarsın..

• Doğacak bebeğine isim arıyorsan, kitap fuarlarına hamile gideceksin, okurlara kitap imzalarken sorduğun isimlerden isim beğeneceksin.

• Bekârların aksine, evli kadınlar hiç bir zaman karşılarında erkek kişi görünce sevinmezler ....

• Boşanacak birinin yüzü gülüyorsa hayatına çoktan başka biri girmiştir.

• Evli bir çiftin evinde, yatılı misafirlikte isen, muhakkak valizinde yiyecek bir şeyler bulundurmalısın. Ev sahiplerine alınma, fikir ayrılığı vs.herhangi bir trip atma anında yemek sofrasına küsüp odana çekildiğinde, ilk yardım kalitesinde yiyecek çantası hayat kurtarır...

KADIN YANIM...

• Gencecik kıza **Kadına Şiddetin** en fecisi yaşatılıyor ve uzun komadan sonra ilk söz, bunu yaşatan cani erkeğe değil, yardım ediyor gibi göründüğü için diğer yardımları engellemiş olan ünlü kadına nefret oluyor; **"Sibel C.'dan nefret ediyorum".!**

• 11Eylül İkiz Kulelere yapılan saldırı sırasında tül & perde yıkıyordum. Yılda bir yıkadığım tülperdelerin yıkanma yıldönümü olmaya başlayan yıkama tarihini değiştirsem de, yine her yıkadığımda hep 11 Eylül'ü hatırlıyorum..

• Ortalıkta kurşunlar saçılırken, hacılara hocalara kurşun döktüren bir zihniyetin içerisindeyiz....

• **"Bayan"** denmesin **"kadın"** densin fikrindeyim.. Ama erkek kişi, hem yarının bileti ile, bir gün öncenin yanlış uzun yol yolcu otobüsüne binmiş, hem de **"yanımda karı oturuyor!"** diye bağırınca, bayan kelimesine çok ısındım..

• Çocukken , kuşumuza, balığımıza bahçede mezar yapmışlığımız vardır. Hatip okulları olmasa bile ölülerimizi nasıl yolcu edeceğimiz içgüdüsel belleğimizde her daim mevcuttur.

• Ecnebi insanı hiç konuşmamasından anlarım. Çünkü o ecnebi olmasa **"memleket nere?"** diye muhabbete girer..

• Ayrı odaları olmayan biz fakir evlatlar, tek bir banyo var, hatta banyo yok diye, anne babamıza ölmeden rahat oturacağı banyolu ev alabilmek için gurbete çalışmaya gitmek için evlerimizden ayrılınır sanıyoruz. Oysa ki ikametgâhlar 1000 odalı saray dahi olsa evlatlara dar geliyor, evlatlar sığmıyor, ayrı 7 banyolu köşklere taşınıp, ayrı haneler açıyor..

• Gökyüzünde tanımlanamayan her ışığa bakıp, **"Çoban Yıldızı yada uydudur"** demeyene daha hiç rastlayamadım ..

ANANELER...

• Annemin tespitine göre "saçı uzun adamlar hiç insana selâm vermez, bir **'merhaba'** bile demez."

• Annem çok abartılı anlatımlar yaparken her zaman, **"Kahvaltının 'e'si bile yok..."** gibi kelimenin içinde olmayan bir harfi söyler.

• Anne evi, kaç yaşında olursan ol kendini **üç** yaşında hissettiğin yerdir, lâkin dersin ve acil yetiştirmen gereken iş varsa kendini en **güç** yaşında hissedersin. Sürekli **"yolladın mı işini?"** diye sordukları işin, hazırlanması için hiç fırsat vermezler.

• Anneme ve sitedekilere; "komşunun kocası **'nasıl öldü'?"** diye soruyorum. "**Adını Feriha Koydum** dizisinin final bölümünü izlerken kalp krizinden ölmüş" diyorlar. Otopsi gerekse şayet, Ölüm sebebini bulmak için 97 bölüm izlenmesi lâzım..

• **"Yuva yıkanın yuvası olmaz"** bir kuş anası sözüdür. İnsan anaları derki; **"Hayat yıkanın hayatı olmaz"..**

• Annemin misafirden şikayetçi komşusunun "Ankara'da yanlışlıkla bile kapım çalınmıyor" diyen devremülküye, **artık yalnızlığa son** tavsiyesi; **"Ziyaret edilmek istiyorsan sayfiye yerinden ev al. Hiç bitmez misafirin"..**

• **''Memeleri ayrık olan kızlar gurbete gelin gider''** derdi anneannem.... Gurbete gelin gidenler söylesinler, bu doğru mu? Evlenip gurbete gelin giden kızların iki memesini arası uyduruk standart mesafeye göre çok mu ayrı acaba?

Tarot

feyhan güver

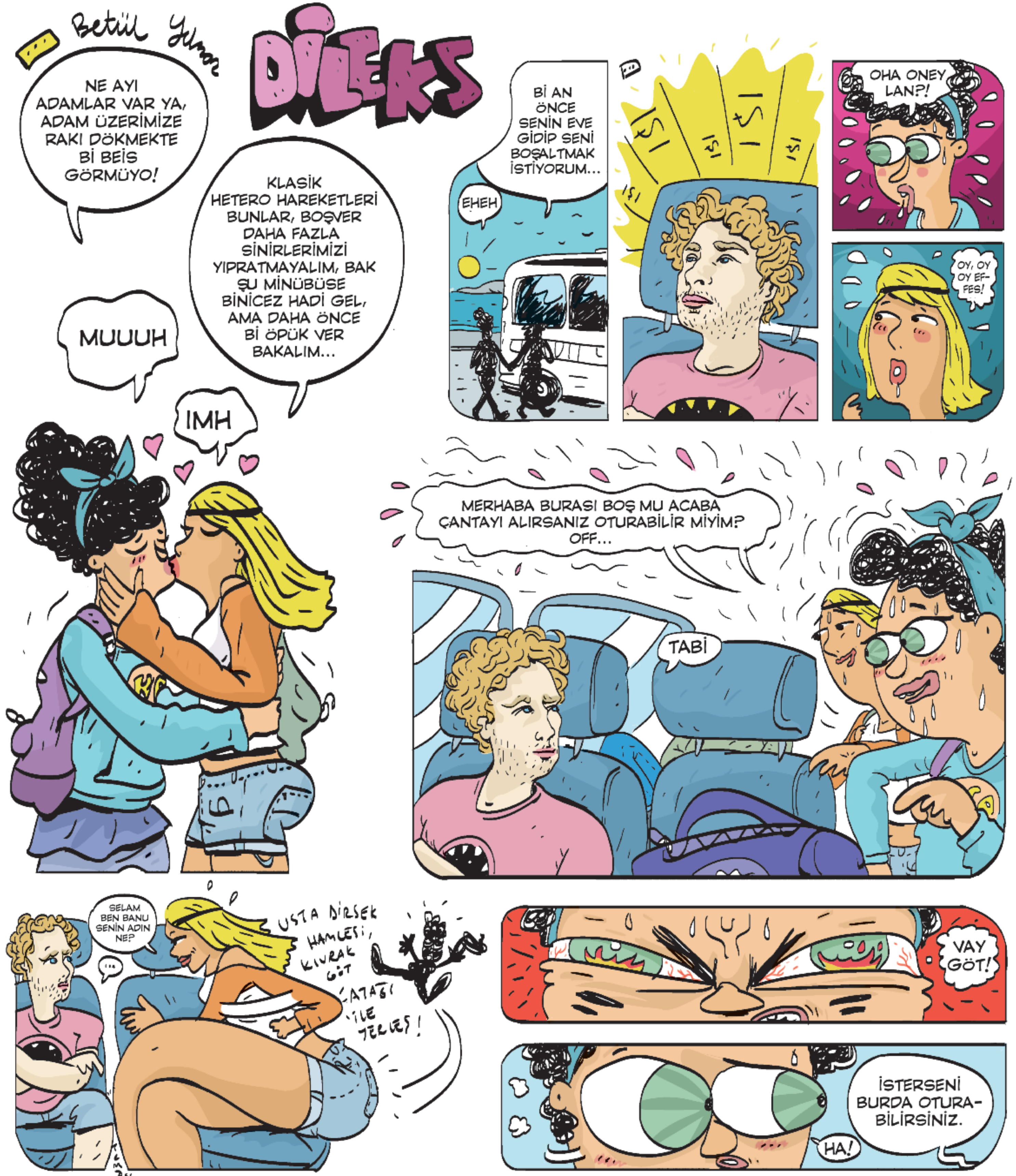

Dr. Gökçen Erdoğan

Bana ne?

Ne zamandan beri hiç tanımadığımız insanların kahveyi nasıl sevdiğiyle bu kadar ilgileniyoruz? Ayrıldığı eşini tutup yeni sevgilisine beddualar etme yetkisini hangi belediye başkanınden aldık? Tüm matematik bilgimizi, ünlü birinin aylık kazancını hesaplamak ve yapmadığı hayırları yüzüne vurmak için kullanır olmamız hangi geleneğin ürünü? Sosyal medya hesapları üzerinden vatan kurtarmak, psikolojik tanı koymak, ahlaken yargılamak, asmak ve dahi kesmek üzerimize sizce de fazla yapışmadı mı?

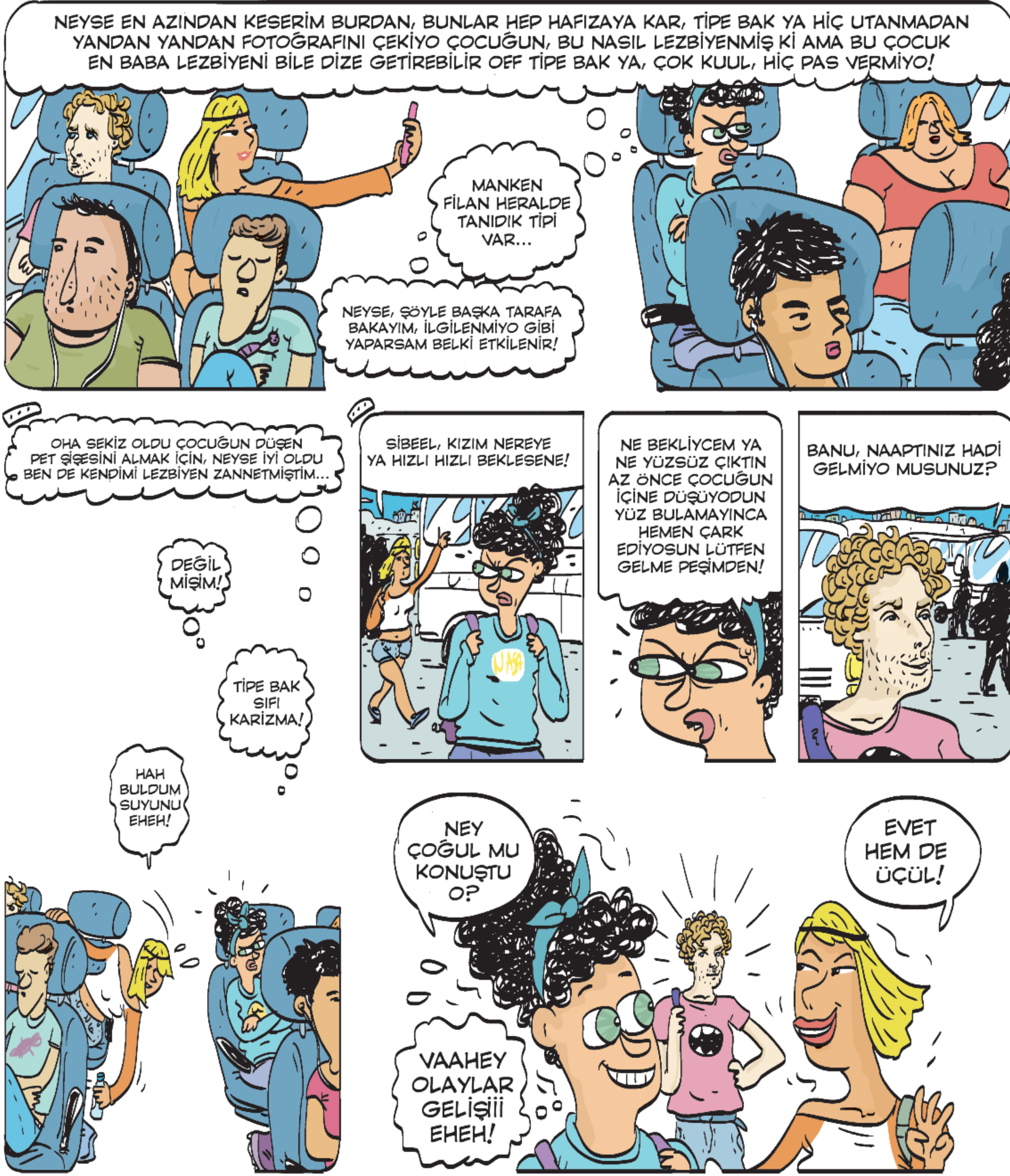
Demet Akalın'ın tek taşı biraz irice, ülkenin sosyal medya platformlarının çeyreği bunu konuşuyor. Bir çeyreği Arda Turan'ın evine 'home sweet home' yazan sevgiliyi paragöz olmakla suçluyor. Bir diğer çeyreği Buse Terim'i vasıfsız bulup Fatih Terim'in kızı olduğu için yükselmekle suçlayıp aşağılıyor. Ve kalan son çeyrekse malumunuz ,eğlenen, yiyen, içen ünlü avında, buldu mu yapştırıyor. Var sayalım ki hepsi doğru olsun, cüretsizliğimizi neyle açıklayacağız dersiniz? Yüce akıl, üstün insan olma iddiamız hiç mi alay edilesi değil? Siz ciddi misiniz?

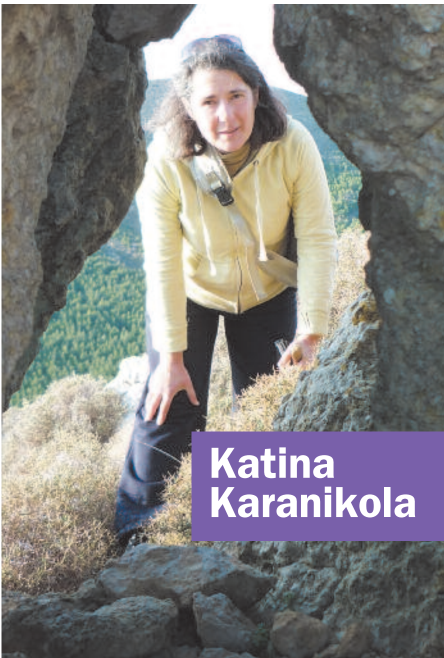
Blogger anneler, stil danışmanları, moda bloggerları, sunum meraklıları, türlü çeşitle sosyal medya capcanlı bir rehber gibi. Kim ne giymiş, kim ne yemiş haberimiz var. 'Stalklamak' hayatımızın bir parçası oldu çıktı. Bunu elbette bir yere kadar anlamak ve buna dahil olmaktan keyif almak mümkün. Ama ben hiç tanımadığı 4 yaşında bir çocuğun fotoğrafının altına 'onsuz yaşayamayız, lütfen daha fazla video' yazan insanlar görüyorum. Çocuğuna cips yedirdiği için linç edilen bir kadın görüyorum. Evinde mangal yaptığı için duygusuz bir vatan haini olmakla suçlanan tanınmış yüzler görüyorum. 'Sen şu tarafı tutuyorsun, ölmeyi hak ediyorsun' diyen nefret dolu gençler görüyorum. Bir stil paylaşımının altına 'yalarım, çakarım' yazan adamlar görüyorum. Genç bir kadına 'boka benziyorsun, bu suratla ünlü olduğuna inanamıyorum' yazanlar görüyorum.

Ve üzgünüm tüm bunlardan iki temel sonuç çıkarıyorum: Birincisi sahip olmadığı imkanların hırsını başkalarından çıkaran insanlar çok fazla. İkincisi kendilerinde sevilecek tek şey bulamadıkları için başkalarının sevgisiyle var olmaya çalışan insanlar da bir o kadar fazla. Çok acıklı değil mi? Hazım sorunumuz öyle sodayla, yürüyüşle çözülecek cinsten değil.

Takibe takip çılgını ergenlik çağı çocuklarından, anneleri yaşında kadınları akıl almaz sözcüklerle taciz eden küçük erkeklerden ve halleriyle, edalarıyla sürekli kadınlaşmaya gayret eden küçük kızlardan bahsetmiyorum bile. O kısmı bana epey acıklı geldiğinden sanırım. Çocuklara nasıl yaşamlar sunuyoruz ki ait olmadıkları yaşamlara bu kadar sevdalılar diye düşünmeden edemiyorum. Daha da doğrusu ait oldukları çağı, yaşamı, normalini, olması gerekeni, süreçleri nasıl doğru anlatamıyoruz ki bu denli başkalaşmaya meyilliler... Suçlu buluyorum hepimizi. Kulaklarını çekme isteğimse anneliğimden.

Sosyal medya bize fazla geldi. Doz aşımına gittik biz. Altın altın vuruşlar yapmaktayız. Her şey gibi onu da çocuklarımız için bir tehlike sarmalına çevirdik.İnsanlığımızdan uzaklaşmak, başkalarını yargılamak, hakkımız olmadan saldırmak, sahte hayatlar yaratmak için kullandık onu da. Kısıtlamalardan yana değilim elbet. Benim işaret ettiğim erişim yasağı falan değil, kişisel gelişim. Satışa dönüşen kişisel gelişim öğretilerinden söz etmiyorum. Herkese aynı reçeteyi yazan ve yalnızca kendini seven insanlar yaratan gülünç sevgi kelebekleri olmamızı öğütleyen şeylerden söz etmiyorum. Cinsel eğitim ve global bilgiye dair sağlam kaynaklara erişimden söz ediyorum. Kitaplardan söz ediyorum ben. Sabahattin Ali'den, Salah Birsel'den, Turgut Uyar'dan söz ediyorum. Insanın, içinde bulunduğu gerçeklikten. Kendini gerçekleştirmenin mümkün olduğu bir ülkeden. Belki de mümkün.

VATAN KORUCULARI

Savaş çığlıklarıyla **"vatanı koruma"** ahmaklığınıza hayranım!**"Operasyon değil katliam istiyoruz"** çığlıklarıyla vatanı koruma anlayışınıza da! Aşağılık kompleksi midir üstünlük kompleksi mi çözemedim ama çok komiksiniz. Başkalarına benziyor diye sizden olanları döverken daha bir gülünç oluyorsunuz ama olur o kadar **"vatan sağ olsun"**. Müthiş öfkenizle saçma sapan gerekçelerinizle dövün, vurun, öldürün **"Yaratandan dolayı"**. "Terörü lanetleme" adına terör estirdiniz. . Altmış yıl önce büyük bir yalanla verilen gazla Rumların malları talan edilmişti aynısını bugün sizler yaptınız. Atalarınız gururlanıyordur sizlerle..Bin dokuz yüz elli beşi onlar tarihe yazdırmıştı bugünü sizler...Bunca yıl sonra pratik zekanızla aynı yerdesiniz. Milli fanatizm ruhlarınıza öyle bir işlemiş ki... Saatli bomba gibisiniz. İnfilak etti mi mektup dağıtmaya çıkan postacı gibi, dökülüyorsunuz yollara elinizde palalarla... Birilerine ölümü hak görmeniz, sebepli sebepsiz birilerine saldırmak birilerinden şüphelenmek epidemi gibi sarmış hepinizi. "Saldırı özgürlüğünüzü" iyi kullanın ortam müsait. Nefretinizi kusmak için olağan üstü bir zaman... Asil mücadelenizle yüzyıl geride olsak da ne olmuş! Hayat mutsuz mutsuz sürüp gidiyor işte. "Vatan elimizde"... Sarılın nefretinize sizden olmayanlara yaşam hakkı vermeyin

Ulu Manitu adına hele bir durun. Gücüm kesildi takip edemiyorum ne düşündüğünüzü nasıl karar verdiğinizi, kimi nasıl seçtiğinizi... Huzur, barış bu toprakların fıtratına aykırı sayenizde. Ne kadar da çoksunuz. Sağcı, solcu, zengin, fakir, erkek, kadın, saçlısı, keli...Hepinizin ortak yanı şiddet, nefret, ırkçılık her konuda ayrı düşseniz de.... Üçü de öyle bir kangrenleşmiş hastalık ki aşısı henüz bulunamamış. Bulunması da zor bu saatten sonra. Adamlar uzayda seksi çözmeye çalışıyorlar. Siz hala at gözlüğü gözlerinizde kuyunun etrafında dönüp dolaşarak kilometrelerce yol kat ettiğinizi sanıyorsunuz. Eskiden biz bu gözlükleri siyah bezden yapar atların veya eşeklerin gözüne takardık ha babam kuyunun etrafına dönerlerdi. Aynı sizin gibi sağı, solu, etrafı göremeden. Bu duygularda ilkelik, kabile içgüdüsü olsa bile suçluluk duymayın. Zira zamanında size verilmeyen sevgi eksikliğinden diye düşünüyorum. Bu yüzden size kızamıyorum acıyorum sadece. Sevgiyi, hoşgörüyü paylaşmayı öğretememişler sizlere. En basit bir olayı bile şiddetle çözerek ne kadar hastalıklı bir toplum olduğunuzu kanıtlıyorsunuz. Bağırıp, çağırarak, tehditlerle gücünüze güç katığınızı sanıyorsunuz. Güçlü değilsiniz korkaksınız, zavallısınız. Bu şekilde korkunuzu yenmeye çalışıyorsunuz. Bölünme sendromuyla yatıp kalkıyorsunuz. Maazallah ya kantonlara bölünüp İsviçre olursak...Ya "Barış" gelirse! Saldıracak kimse kalmasa...Facebookta vatan, savaş, kan zırvaları bitecek diye mi korkuyorsunuz.. Şehitler ölmez sloganlarıyla kendinizi kandırıyorsunuz. Onu bir de ailelerine sorun. Bal gibi de ölüyor çocuklar. Kulaktan dolma bilgilerle savaş naraları atmak, kahramanlık taslamak, paylaşımlar yapmak kolay. Savaşın acımasızlığını yaşadınız da mı istiyorsunuz. Her gün ölen bunca insan, çocuk varken. Dostlar alışverişte görsün işte...Nefreti körükleyerek daha da küçülüyorsunuz..

Kanada'da ki bir üniversitenin yaptığı araştırmalar sonucu düşük zekalı aptal insanların ırkçı ve önyargılı olduklarını gösteriyormuş. Öğüdü eleştiri, eleştiriyi suçlama olarak algılasanız da cek, cak, cuk demeden, sizden olmayanlara saldırmadan önce tekrar bir düşünün derim... Bilmem anlayabildiniz mi? Yoksa otuz üç ülke arasında okuduğunu anlamada otuz birinci olduğumuzu kanıtlayanlardan mısınız?

Platoniğe Mektuplar

bayanyanidergi@gmail.com

Sevgili platonik sevdiceğim,

O kadar face'den mesaj attım görüldü yapıp bir kez bile cevap yazmadın ve ben okumayacağını okusan bile bitkisel hayatta olan bir adam gibi tepki vermeyeceğini yani yine odunluk görevini başarıyla yerine getireceğini bildiğim halde bu sefer de bi mektup yazayım dedim. Olsun ben seni böyle de seviyorum. Belki tanıyabilsem seni senden soğurdum o yüzden en iyisini yapıyorsun cevap vermemekle. Ha böyle dedim diye de beni mazoşist falan sanma. Yanındaki sevgilinin saçını başını yolmak istiyorum aslında. Hatta ikinizin kafalarını birbirine tokuşturmak istiyorum. Neyse tamam diğer fantazilerim de bende kalsın.

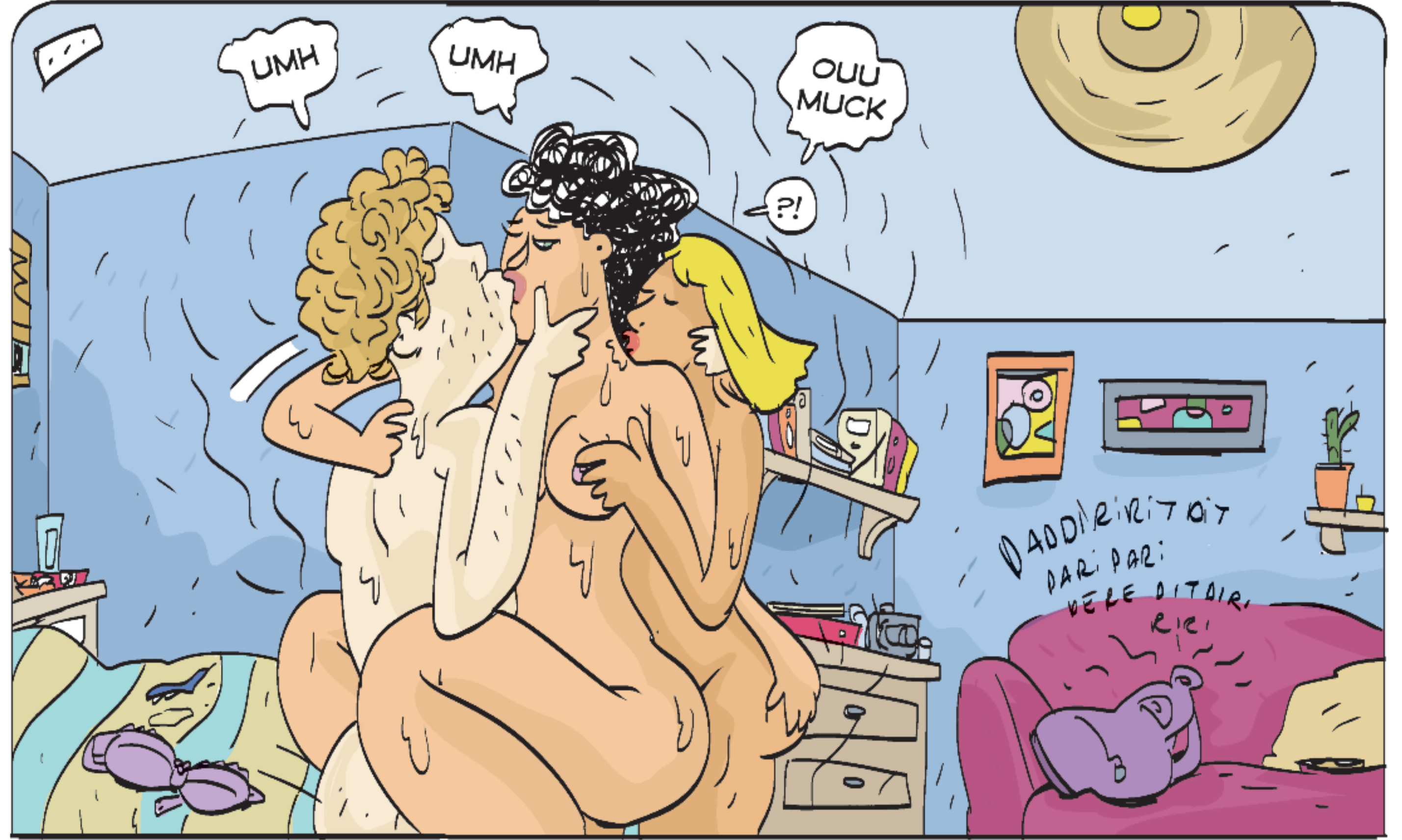
Onca yıldır aynı şehirde yaşayıp da seni yeni bulmak ne kadar şaşırtıcı bir şey. Ah bir de beni görebilsen ya... Ben seninle bir kez olsun yüz yüze gelebilmek için 2,5 yıldır neler yapmışım sen aynı yerde çalıştığın, üstelik seni elde etmek için hiç çabalamamış biriyle birlikte oluyorsun. Ayyy ne beddualar ediyorum ki anlatsam yıkılırsın. Korkma korkma bahtsız biri olduğumdan tutmuyor beddualarım. Belki de bana edilen beddualardan benim olamıyorsun.

Bana bir kez olsun kızıp kendinden soğutmadığın için halen aynı cesaretle sana yazıyorum. Sapık gibi hissediyorum kendimi ya. Ordan burdan her yerden yazıyorum sana ve bıkmadım. Neden? Sen bana bir kez bile olsun ne olumlu ne de olumsuz bir cevap yazdın. Ya bana bir harf yazsan bile yeterliydi. Rüyalarıma girer oldun ya. Normal bir biçimde görsem bir şey demeyeceğim de artık aynı konuda görmekten bıktım. Konu ise senin bana cevap yazman oldu. Ankara'dan İstanbul'a kaç kez seni görmek için geldim ve sen bir kez olsun bana bir karşılık vermedin. Ve ben de salak gibi soğumadım ve seninle buluşabilmek için halen çabalıyorum. Neden vazgeçemiyorum biliyor musun?! O kara kara saçlarını, gözlerini görünce içim o seni ilk gördüğüm günkü gibi erimeye başlıyor!!

O kadar uzun yazdım bari buna cevap ver ya. Emeğe saygı diye bir şey var canım.

Bir gün benim olman dileğimle. Kendine iyi bak...

-Platonik aşığın Ezgi

Sevgili bayan yanı , 22 yaşındayım ve öğrenciyim. Öncesinde aynı okulda olduğum benden iki yaş büyük bir polisle tanıştıktan inanılmaz hoşlandığım ama her seferinde hayal kırıklığına uğradığım şu ıslah olmaz duygularıma bir yorumda siz yapın. Facebook üzerinden sohbete başladık uzun bir sure konuştuk hiç buluşmadık tabi, çocuğun hakkariye tayini çıktı ve büyü bozuldu resmen bna bir guzel açıldı benden hoşlandığını ve keşfetmek istediğini söyledi bende çoğu şeyi ağırdan alan biriyim ve pek güvenemedim ama yinede annem abim lere bahsettim ona da söyledim aslında ve sevindi bu duruma. Sonrasında gitme vakti geldi tabi görüşmedik hiç ve gitti.Terör olaylarında dolayı çok merak ettiğim için mesaj attım sürekli mesajlarda nasılsın iyiyim tarzında oldukça klasik gelişti sadece bu kadar konuştuk ve ben mesaj atarsam atıyor atmazsam hiç ses yok yani oldukça sınır bozucu bir durum ve ben ondan çok hoşlanıyorum artık mesaj da atmıyorum en son bir hafta önce konuştuk sadece sosyal medyada fotoğraf ve durum beğenisi yapıyoruz herşey burada son buldu galiba fazla karşılıksız oldu sonrasında daha yoğun duygular hissetmesem çok daha iyi olacaktı :(

rumuz: üçnokta

Funda Mentaloğlu

BAKİRELİK GÖRECELİ BİR KAVRAM

Bakire kızla evlenme fikrini kısaca "çağ atlayamama" olarak tanımlıyoruz. Bir kesim "elbette bakire kız" olsun der, diğer kesim, "bakireyse bana mı bakire..." Bu iki kesim kendi arasında kararveredursun ben sana olayın aslını anlatayım.

Bakirelik pek çok toplumda olmazsa olmaz kuraldı eskiden. Sonra teknoloji geldi, komşu kız bizden önce koca buldu, Kamuran hanım bu yaşa rağmen üçüncüyü gömdü, gezdiğimiz yerler şehirlerşti, erkekler av yerine şık restoranlara götürür oldu, derken, cinselliği keşfettik.

Öyle deme, cinselliğin keşfinden önce o işin sadece erkekler için var olduğunu sanıyorduk. Kadınlar, bir tür taşıyıcı anne, ne bileyim damızlık diyeceğim olmayacak. Düşünsene, kadın anne olduktan sonra cinsel fantezilerden tamamen muaf bırakılıyor. Zaten bebekleri de leylekler getiriyor...

Cinselliğin keşfi teknolojiyle beraber büyüyor denebilir. Karısını aldatan koca salak gibi eğlencesini videoya çekiyor örneğin. Kadın anlamaz sanıyor. Ne anlamayacak, beş yaşındaki çocuklar bile anlıyor artık. Yakalanıyor tabi. Sonra "ben de yaparım" kafası başlıyor kadında. E, kız başına altı erkek düşmesi de cinsel keşfin yolunu açıyor.

Cinselliğin keşfi teknolojiyle beraber büyüyor denebilir. Karısını aldatan koca salak gibi eğlencesini videoya çekiyor örneğin. Kadın anlamaz sanıyor

Erkekler için de durum farklı değil. Eskiden VHS kaset arşivine sahip olmak ve Eminönü'ndeki kasetçiye artık ne geldiyse onu almak zorundaydılar. Şimdi ise öyle mi? O kasetlerde gördükleri kadınlar her köşe başında bulunuyor artık. Hal böyle olunca erkek çocuklar ipini koparmş it gibi cinsel deneyimler yaşıyor. Zaten kendi de bilmiyor da, kısmetinde nasıl bir mesai arkadaşı varsa o kadar öğreniyor iş tutmayı.

Sıra evlenmeye gelince de yaşadığı deneyimler kabusu oluveriyor. Ya çocuklarına ana diyecek kadın da şunlar gibi açsa? Ya dizginleri kaptırır da bir daha tatmin edemezse? O zaman bakire kız alsın! Hem kendi öğretir, hem el yordamıyla yaşayıp giderler işte.

Yapılamayan araştırmalara göre sadakat bekleyen adamların sadık olmadığını biliyoruz. O zaman bakire olmadığı için kimse kendini yemesin bundan böyle. Bu malaklara müstehak yemin ediyorum. Tanıdığım bir kız bütün dünyayla gezdikten (!) sonra yaklaşık 500 USD'a bakireliğini diktirdiydi. Çözüm mü yok allasen...

Peki bakirelik neden göreceli kavramdır? Onu da antik çağlardan anlatayım. Bilirsin, Ege bölgesi çok eski medeniyete ev sahipliği yapmış bir coğrafyadır. Defalarca deprem olmuş ve hatta te Yatağan'ı Söke'den ayırmıştır sarsıntılar. Zamanla medeniyetler de yok oluyor tabi.

Aslında hiç bir şeyin yok olmadığını, sadece form değiştirdiğini söylemek için doğru yerdeyiz. Ege'den dönerken (isteğe göre giderken de olabilir) köylü kadınların tarlalar arasından yola çıktıklarını görürsün. Bu köylü ablalarımız kamyon veya tır şoförlerine fuhuş yaparlar. Ne zaman geçersen tıknaz, şalvarlı, sakin sakin müşteri bekleyen kadınları görebilirsin oarada.

Insanın aklına bin türlü şey geliyor. O kadar tarlayı tek başına nasıl geçtin? Sonra, uzun yol şoförlerinden korkmuyor musun? Kaç para alıyorsunuz bu hizmetten?

Yargılamak kolay tabi. Ablaların motivasyonlarını bilmiyoruz çünkü. O bölgenin köylü kadınları günümüzde bulvar bekçisi olmuşlar ama nereden geldiğini bilmiyorlar. Ben biraz tarih araştırmacısı olduğum için kurcaladım bu durumu. Acayip bir hikaye çıktı.

Şöyle; vaktinde, Ege bölgesindeki medeniyetlerin kültürü bizimkinden çok farklıymış. Bugün ayıpladığımız şeyler o günlerde hiç de ayıp değilmiş. Mesela evlenecek çağa gelmiş kızlar kültürleri gereği kendi çeyizlerini kendileri hazırlarlarmış. Kralın kızı bile olsa bu kural böyle gelmiş böyle gitmiş. Genç kız çeyizi için gereken parayı ise bedenini satarak kazanırmış. Bakire isteyen erkekler çüş artık diyecek, demesin. Göreceli kavram diyoruz. Çağ diyoruz. Atlama diyoruz.

Ya, işte böyle güzel kardeşim. Bırak bakireliği, bedenini satmaktan bahsediyoruz. Kimse için ayıp değilmiş yani. Saçmalama, kocası olacak adamla ömür boyu birlikte kalacaklar. Peki ya adamcağız cinselliği yanlış kadınlardan öğrenmişse? Risk mi alsınlar şimdi? Hem laf mı canım, kadın zaten çeyizini düzerken yeterli tecrübeye erişecektir.

Görüldüğü üzere Antik yerleşimlerin evrimleşmesi günümüz için mantıklı şekilde analiz edilebilirken, şehir kızlarının evrimleşmesi hep mantıksız algılanıyor, gülünç duruma düşülüyor. Sen bakireliğin bozulmasın diye başka yollara baş vuruyorsun ama bu ne enerjisel ne de "dinsel" olarak kabul görmeyen bir yol... Neyse, o başka bir yazının konusu.

Ey, bakire olmazsa kimsenin onun almayacağına inanan kız, seni bakire alacak adam daha anasının karnından doğmadı. Çok ekmek yemesi lazım. Eğer epeyce karnı doymuşsa zaten senin bakire olup olmadığın umurunda olmuyor. Sen en iyisi ilk istasyonda in o trenden. Hala geç değil.

Siz hepiniz, biz tek!

DÜNYANIN DİRENİŞÇİ KADINLARI

Filistin - 2012

Üzerinde barış sembolü olan tişörtüyle İsrail askerlerine kafa tutan bu genç kız, Filistinli Ahed Tamimi. Onüç yaşındaki Ahed, İsrail askerlerine defolup gitmelerini söylüyor. Dünya basınında cesareti ile gündeme oturan Ahed, olayın ardından şöyle konuşmuştu: "İsrail askerlerinden korkmadık. Ne sahip oldukları güç, ne de silahları bizi korkutabilir. Babamı, annemi gözaltına aldılar. Bizi dövdüler. Dayımı ve halamı öldürdüler. Vatanımızı savunmaktan başka bir şey yapmıyoruz. Kardeşimi de gözaltına almak istediler. Buna izin veremezdim. Her şeyi yapmaya hazırdım."

Bahreyn - 2011

Bahreyn'de reform talebiyle sokağa dökülen insanlara yönelik saldırıları protesto eden 29 yaşındaki İnsan hakları aktivisti Zainab al-Khawaja. Bahreyn Kralı Hamad'ın fotoğrafını yırttığı için tutuklandı. Sinmedi, hapishanede açlık greviyle eylemlerini sürdürdü.

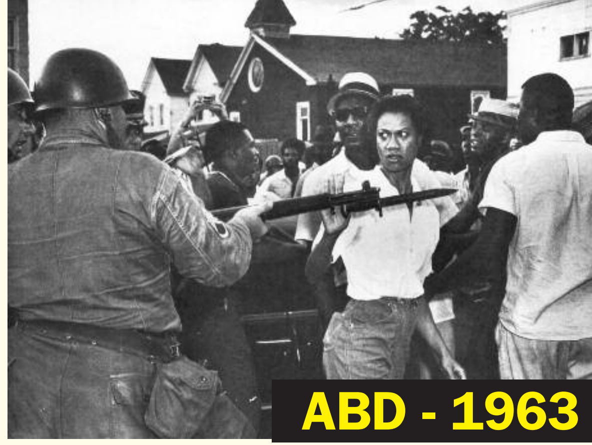
İsveç -1985

Batı Avrupa'da radikal sağın en fazla örgütlü olduğu ülkelerin başında olan İsveç'te bir NeoNazi yürüyüşü. Bombalı eylemler de düzenleyen ırkçı örgütün yürüyüşünde II. Dünya Savaşı sırasında annesi toplama kamplarında tutulmuş bir kadın, çantasını bir dazlak'ın kafasına çat diye geçiriyor

Bahreyn'de hükümet karşıtı bir gösteride Bahreynli kadın, molotof kokteyli taşırken.

Bu kadının adı Gloria Richardson. ABD'de siyahlara karşı ayrımcılığa karşı yapılan bir gösteriye saldıran askerlerden birine "öff çek o tüfeği burnumdan be salak" dercesine bakıyor.

Nepal'de kadınların, fuhuşa zorlanmalarını protestolarından bir görüntü. Gösteride 400 kadın, kadınlara iş bulunması, çocuklara daha iyi bir eğitim sağlanması gibi taleplerle düzenledikleri gösteride, bazı siyasetçilerin para karşılığı kendileriyle ilişkiye girdiklerini öne sürerek, "Taleplerimiz yerine gelmezse sekiz siyasi partiyi ifşa edeceğiz" diye bağırmıştı. Parlamento kapısına tırmanan fotoğraftaki kadın Rukmini Badi, "Toplum tarafından her gün soyuluyoruz. Taleplerimiz için baskı oluşturmaktan niçin utanalım?" demişti.

Brezilya'da Amazon yerlilerinin düzenlediği protestodan çekilmiş bir kare. Amazonlar'dan çalınan topraklara karşı düzenlenen protestoda kucağındaki çocuğu ile polis kalkanlarına direnen bir Amazon kadın.

Onlarca polisin tek başına yüklendiği bu kadın, Batı Şeria'da Yahudi bir yerleşimci. İsrail hükümeti, yeni yerleşimcileri kendi istediği yerlere gönderebilmek için elindeki bütün gücü kullanıyor.

"Sapanlı Teyze" Emine Cansever. Türkiye'de ve dünyada onu tanımayan kalmadı; tişötleri, afişleri, caps'leri yapıldı. 53 yaşındaki Emine teyze, Gezi direnişin önemli sembollerinden biri oldu. Oturduğu mahallede "terrör örgütü üyesi" olduğu gerekçesiyle tutuklandı, üç ay cezaevinde yattı. Tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan Emine Teyze Gülsuyu Mahallesi'nde davul ve zurnalarla karşılandı.

ABD - 1955

ABD'nin güney eyaletlerinde 1940'lı-50'li yıllarda siyahilerle beyazlar otobüslere ayrı kapıdan biniyor, kendilerine ayrılmış ayrı yerlere oturuyorlardı. Rosa Parks bir gün –ırkçılığın en yaygın olduğu yerlerden biri olan-Montgomery'de otobüse bindi. O otobüste bir beyaz, beyazlara ayrılan yerde yer bulamayınca, siyahilere ait bölümde oturmakta olan Rosa'dan koltuğundan kalkıp kendisine yer vermesini istedi. Şoför de kalkması için uyardı ancak Rosa kalkmadı yerinden. Tutuklandı ve hapse girdi ve olaylar gelişti... Rosa'nın bu direnişi, siyahlara karşı sürdürülen ayrımcılığa karşı -yıllarca süren- en büyük isyanın ateşleyicisi oldu.

Çin'in Sincan bölgesinde patlak veren ve Han Çinlisi-Uygur Türkü çatışmasına dönüşen olaylara isyan eden bu kadın Uygur Türkü Tursun Gül. Uygur Türklerinin sembolü haline gelen Tursun teyze, bastonuyla birkaç adım daha ilerledikten sonra Çin polisine "Bize barış içinde bir hayat vermek istemiyor musunuz?" diye haykırıyor.

ABD'nin Missouri eyaletine bağlı Ferguson kasabasında siyahi bir gencin beyaz bir polis tarafından uygulanan şiddet sonucu ölümününün ardından başlayan tepkiler, toplumda biriken öfkenin patlamasına yol açtı. Ülkenin dört bir yanına yayılan eylemlerden birinde, Kalifornya'da Amanda Ashe isimli bir kadın, 'duyguları alınmış' gibi duran beyaz bir kadın polisin yüzüne yoksulluğa ve ayrımcılığa karşı biriktirdiği öfkesini kusuyor.

Wall Street Yatırımcıları, Çin Firmaları ve Körfez Şeyhleri, yoksul ülkelerdeki tarım arazilerini satın alıyor. Bu satın alma işi ise toprak gaspı olarak gerçekleşiyor. Kamboçya da gasp edilen bu ülkelerden biri. Tahliye edilen Boeung Kak gölü çevresinde yaşayan meskunlar topraklarını gaspeden Kamboçya devleti ile karşı karşıya. Fotoğrafta toprağı-evi gaspedilen bir kadın tüm öfkesiyle gaspçı polisleri itmeye çalışıyor.

Karadeniz Bölgesi'nde doğa ve kültür yıkımına neden olacak Yeşil Yol projesine karşı köylüler ayaklanmış; yıkım için gelen iş makinelerinin ve jandarmanın önüne oturan 63 yaşındaki Havva Bekar, şöyle isyan etmişti: "Biz çocukluğumuzdan beri burada yaşıyoruz. Vali, Kaymakam kimdir? Ben, halkım! Devlet nedir? Devlet yok halk var. Kimdir devlet? Devlet bizim sayemizde devlettir."

Bir kurtarıcı arıyorum

Son zamanlarda içinde bulunduğum, bulunduğumuz çıkmazlardan dolayı böyle bir duyuru yazmak benim için kaçınılmaz oldu... İlgililere duyurulur...

Meltem Arıkan

meltem@meltemarikan.com

Beni gerçeklerden ve korkularımdan uzak tutacak, aynı zamanda huzursuzluk ve değersizlik duygularımdan da kurtaracak bir kurtarıcı arıyorum.

Özgürlüğün son derece tehlikeli ve riskli olduğunu bildiğim için, beni özgürleşmekten koruyacak ve köleleştirecek bir kurtarıcı arıyorum.

Kendi geçmişimle yüzleşmek istemiyorum, o nedenle de beni kendimden uzaklaştıracak bir kurtarıcı arıyorum.

Beni her koşulda haklı çıkartacak ve ortak geçmişimizi çarpıtarak, başkalarına egemen olma ve onları aşağılama arzumu tatmin etmemi sağlayacak bir kurtarıcı arıyorum.

Kendi değersizliğimi asla algılamamam için, değerimi iktidar ve mülkiyete dayalı olarak kazanabileceğim sistemi bana sunacak bir kurtarıcı arıyorum.

Toplumun tüm kurallarına koşulsuz uymamı sağlayacak, düşünmemi engelleyecek, kendi duygularımı hissetmek yerine, sundukları modellere göre yaşamayı bana kabul ettirecek ve ona bağımlı olacağım bir kurtarıcı arıyorum.

Kendi içimdeki sevgisiz ve yıkıcı yanı inkar etmemi destekleyecek, siyasi amaçları için küçümseme ve nefreti dahi kullanabilecek kadar cesur bir kurtarıcı arıyorum. Sorumluluk alacak gücüm olmadığı için, büyüklük hırsı ile beni büyüleyecek ve ona itaat etmiş olmanın verdiği güvenle beni huzura erdirecek bir kurtarıcı arıyorum.

Baskı, hakimiyet, katliam ve sömürüyle yazılmış tarihte gururla yer alabilmemi sağlayacak bir kurtarıcı arıyorum.

Erkek egemen sistemin tüm yıkıcılığı her şeyin içine sızarken, beni bu yıkıcılıktan koruyacak, kıyafetimin nasıl olması gerektiğine karar verecek, gerekirse dayatacak, gerekirse konuşup konuşmamam ya da nerede konuşup nerede konuşmamam konusundaki net tavırlarıyla beni ehlileştirecek bir kurtarıcı arıyorum.

Beni kavramlardan, anlamlardan, sorumluluktan, anlamaktan, algılamaktan kurtaracak bir kurtarıcı arıyorum.

Arıyorum, aramak zorundayım çünkü birey olmanın sorumluluğu o kadar ağır ve ben o kadar korkuyorum ki...

Kurtarıcımın kölesi olduğum gün, varolmanın bana yüklediği tüm ağırlıklardan kurtulacağım, böylece biat ederek ve başkalarını suçlayarak, hep mazlum olacağım ve rahat rahat yaşayacağım...

Durumumun aciliyetinin altını çizerek kurtarıcımın çabucak gelmesi gerektiğini herkese duyuruyorum...

Kötü Kız

ramize erer

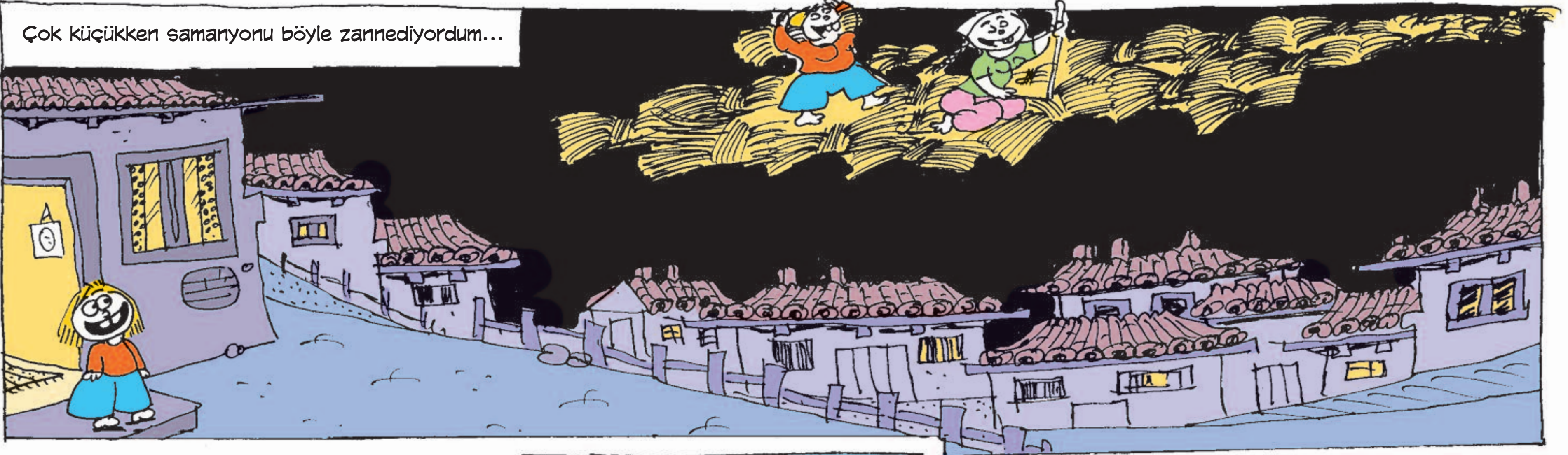

Küçükken...

feyhan güver

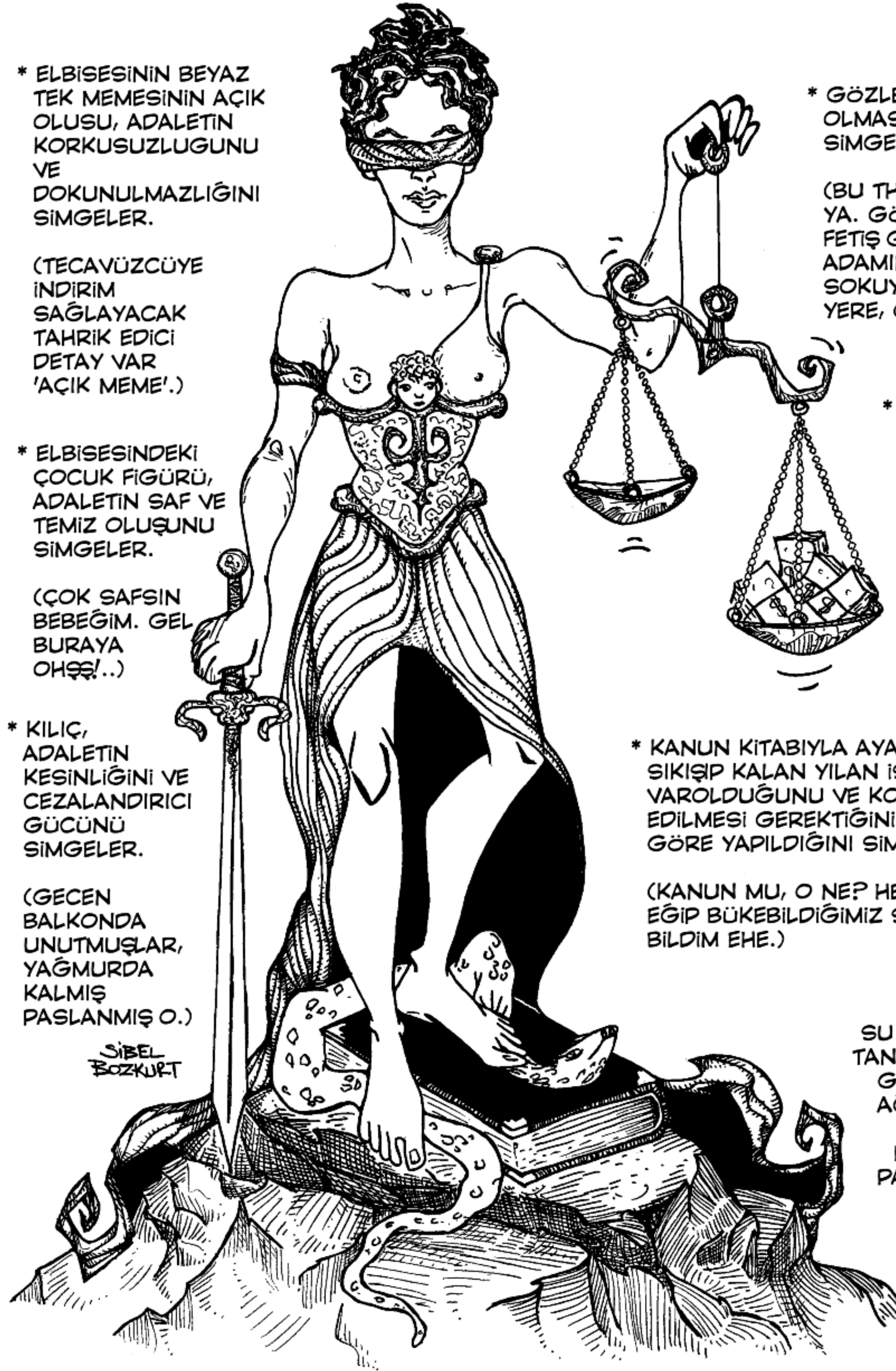
BİTTİ.....

Platoniğe Mektuplar

Ben köyde doğup büyüdüm.45 yaşındayken de 70 yaşında biriyle evlendirilip şehre taşındım.Allah rahmet eylesin kocam çok çok iyi bir insandı.Herşeyi onda gördüm,yedim,içtim ,gezdim.Ancak mutluluğum 3 yıl sürdü.Neyseki rahmetli kocam üvey çocuklarımın hır çıkaracaklarını tahmin etmiş yayladaki evi,arsayı ve şehirdeki küçük evi ,satış göstererek üzerime yapmıştı.Emekli maaşını da dul kalan kızı Belalı Belmayla beraber alıyordum.Şehirde kocamın uzak akrabalarından oluşan yeni bir çevre edinmiştim.Hepsi okumuş kültürlü insanlardı,başım sıkışınca,bir akıl danışmak gerektiğinde onlara koşardım.Bu akrabalardan birinin yeri bende apayrıydı.Dişçi Yahsin..

Platonik aşkım Yahsin le kavuşmamız imkansızdı.Evet ben dul kalmıştım ama Yahsin hala evliydi.Karısı uzun boylu zayıf,aşırı beyaz tenli hayalet gibi bir kadındı zaten ben de ona Hayalet diye isim takmıştım. 49 yıllık hayatım boyunca belki de yaptığım en doğru şey dişlerimi fırçalamamak olmuş.Bunu Yahsin e duyduğum hislerle beraber anladım ve çok korktuğum halde diş tedavime başladım.Neredeyse haftada 3 gün Yahsin 'i görüyordum.Yahsin uzun boylu ,bıyıklı,kıvırcıklı saçlı esmer bir insandı.Beyazlar ne de çok yakışırdı.Tedavim yaklaşık 4 ay sürdü.Bitmesine yakın onun görmek için yeni bahanelere ihtiyacım olduğuna uyandım.Köye gidip annemlerle beraber yufka ekmek açıp hem Yahsin 'e (tabi ki eve götürüp hayalete de yedirecekti)hem de yanında çalışan sekreter kız Zehra 'ya götürdüm.Ekmekleri sardığım ekmek bezlerini almaya bi daha gidecektim.Aradan bir hafta geçti.Muayenehaneye gitim.Yahsin bezi getirmişti.Zehra ise getirmemişti.Sevindim.Bu Birkaç gün içinde yeniden görüşeceğimiz anlamına geliyordu.Yaklaşık 1 yıl boyunca haftada 2'şerden muayenehaneye ekmek bezini sormaya gittim.Artık bozulmaya başlamıştım.Ekmek bezi yoktu ortada ve Zehra sonunda çemkirdi bana yok ekmek bezi falan diye.Bu çemkirme neticesinde artık oraya gidemezdim.Yahsinsiz günler başlamıştı.Günde 8 fincan türk kahvesi içiyor sekiz fincanı kaptığım gibi az buçuk faldan anlayan komşum Nesrin 'e gidiyordum.Bir kaç ay sonra günde 8 kere fal mı olur diyerek Nesrin de beni evden kovdu.Kovmasıyla fenalaştım acile gidip emedur novalgin vuruldum kendime geldim.Artık Yahsin de yok ekmek bezi de ama hala aklımdan çıkarabilmiş değilim.

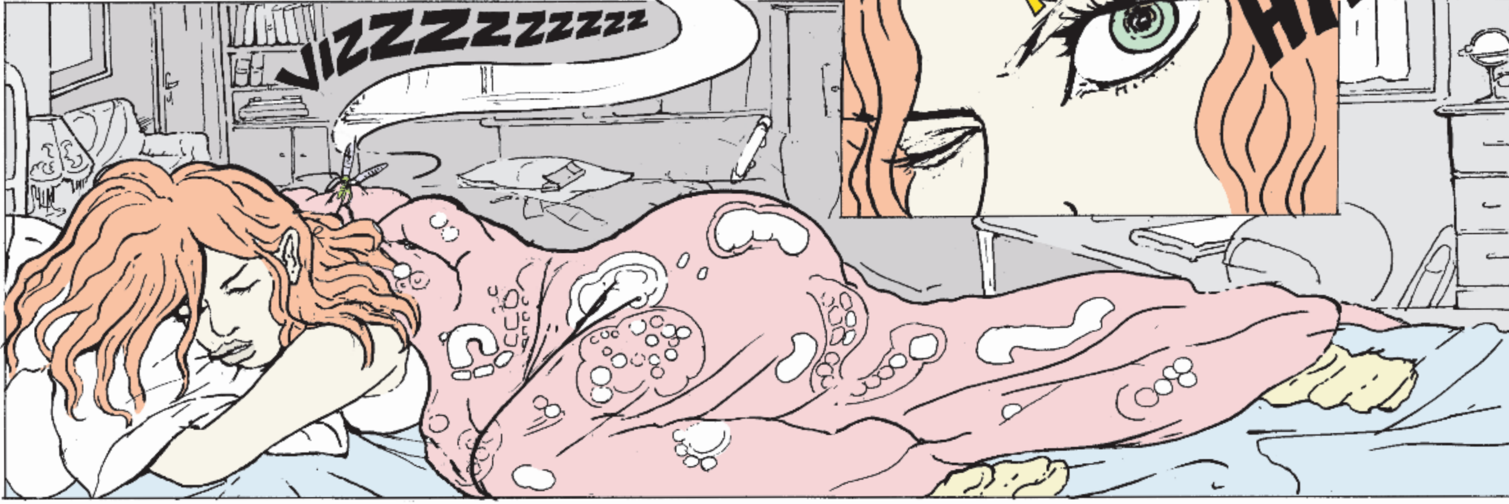
Rumuz:Ekmek bezi

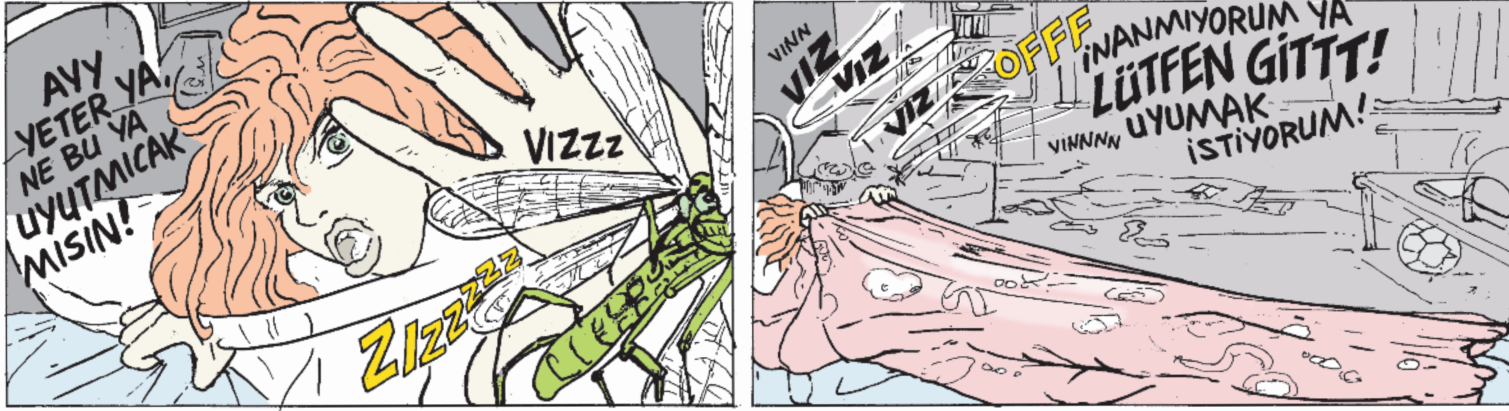

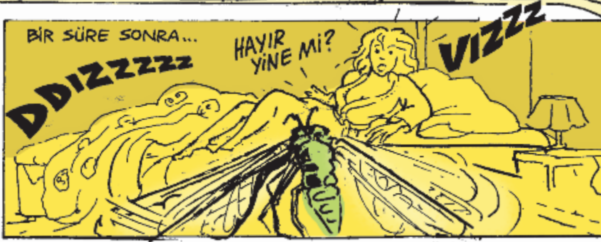

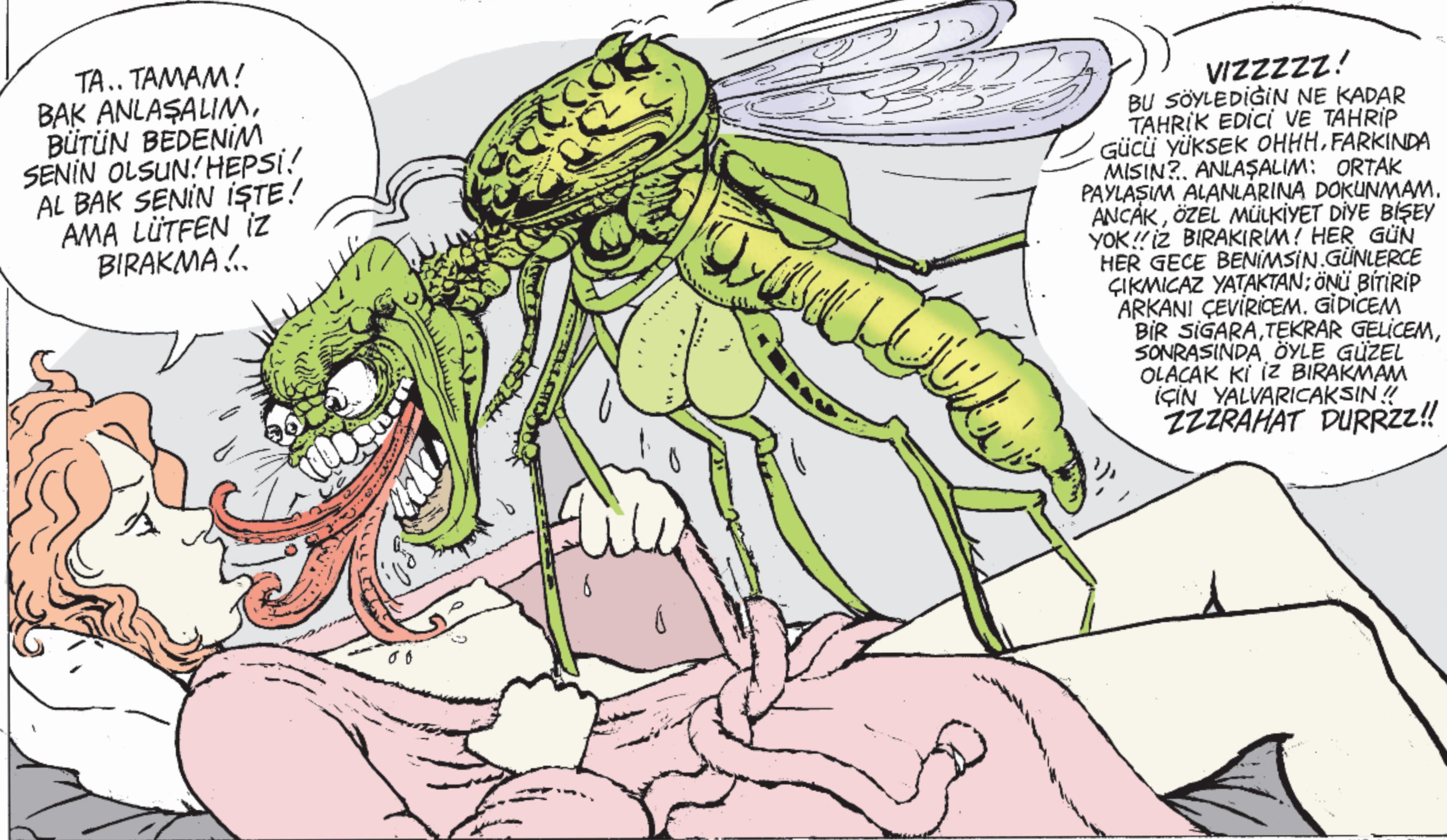
Yazdan kalma sivrisinek

Elif Nurşad

Tüm Satış Noktalarında ve

dMags 'de

Available on the App Store

Google play

Kategorisi

dMags 'de yayında

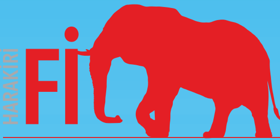

Haftalık ve aylık olarak yayınlanan tüm dergilerimize dMags Network'ün aplikasyonu üzerinden de ulaşabilirsiniz.

BAYAN YANI

MANYAK

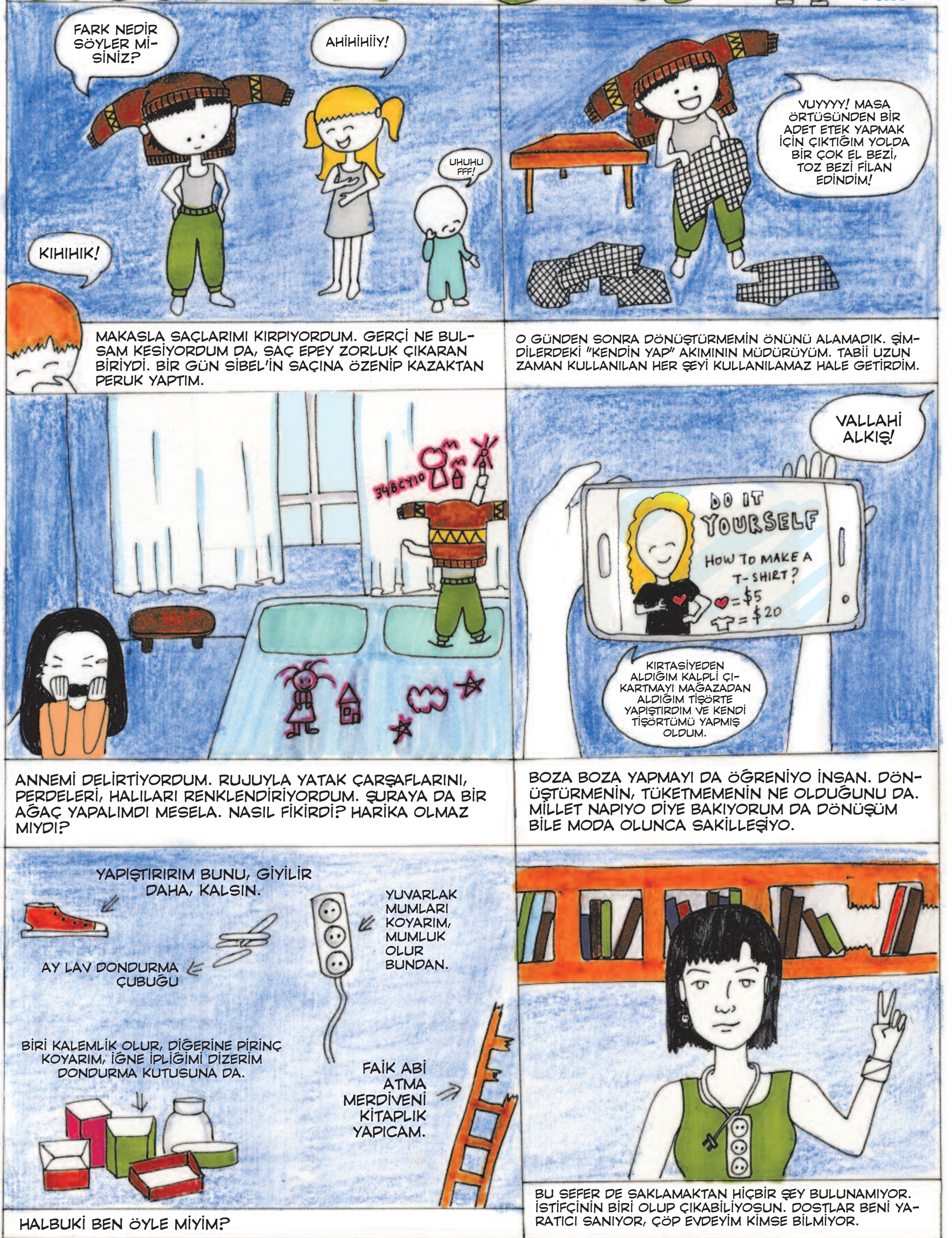

ÇOK YAKINDA

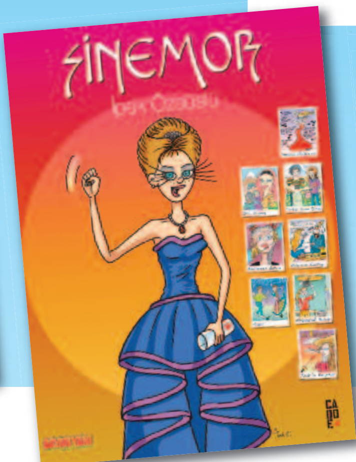
LeMan, L-Manyak, Bayan Yanı, yeniHarman ve **Red**'in tüm eski sayılarına, ayrıca **LeMan** ve **Cadde Yayınları**'ndan çıkan tüm çizgi albümlere **LeMan kategorisinden** ulaşabileceksiniz.

Kendin Yap

Başak Tan

Feyhan Güver'in ***Elalem Ne Der?***, İpek Özsüslü'nün ***Sinemor*** ve Felat Delibalta'nın ***Atom Fiziği Hakkında Minik Teoriler*** albümleri de LeMan kategorisinde yayında.

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com

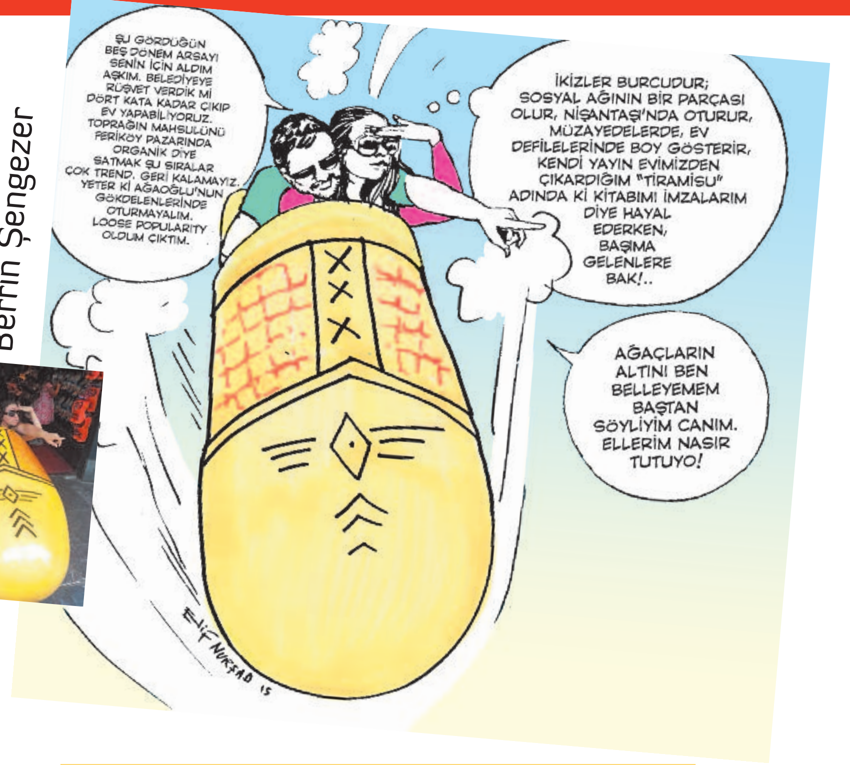
Ali Kulak

Berrin Şengezer

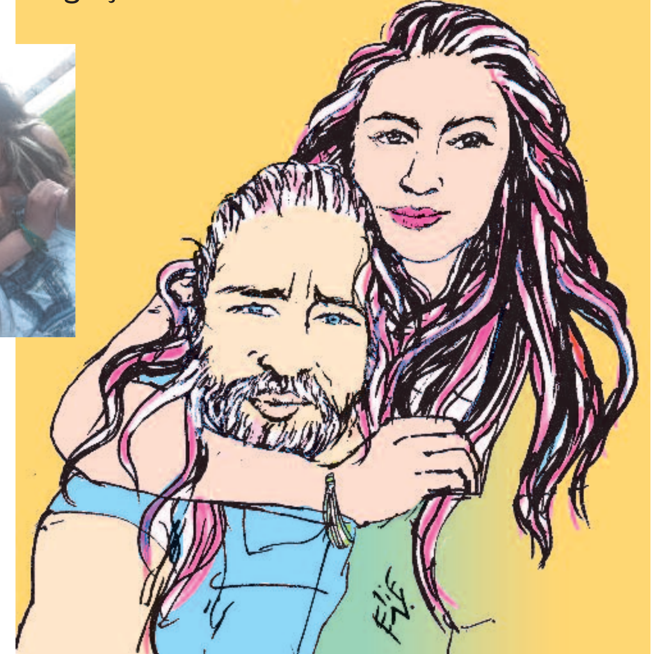

Cansu & Bilgehan

Ezgi Çamalan & Cem Korkmaz

Merve Begüm Erdir

Nur Öztürk

OĞLUM YA RENK BULAMADIN PEMBE Mİ GİYDİN? ADAM GİBİ MAVİ GİYSENE FACE'E KOYCAK ŞİMDİ BUNU KESİN. TAKIM TAKIM OFF! YA GÜZEL KIZ BULDUK DEDİK MİLLETE. İLLAKİ BİŞEY OLACAK.

Işıl

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

